

SABAHLEYİN VE AKŞAMLEYİN

((الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ.))

"Hamd, yalnızca Allah'adır. Salât ve selâm, kendisinden sonra nebi gelmeyecek olan Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e olsun." [1]

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ٢٥٥﴾ [سورة البقرة الآية : 255]

"Allah, O'ndan başka hak ilah olmayan, kendisini uyuklama ve uyku tutmayan, Hayy, Kayyûm'dur (her an yarattıklarınızı gözetleyendir). Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O'nun izni olmadan katında şefaât edecek kimdir? Onların işlediklerini, işleyeceklerini bilir. O'nun dilediğinden başka ilminden hiçbir şeyi kavrayamazlar. Kürsüsü gökleri ve yeri kuşatmıştır. Göklerin ve yerin gözetilmesi O'na ağır gelmez. O yücedir, büyüktür." [2]

Üç kere:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١﴾ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ١ اللَّهُ الصَّمَدُ ٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ٣ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ٤﴾ [سورة الإخلاص]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: O Allah birdir. Allah Samed'dir, (her şeyden müstağnidir ve her şey O'na muhtaçtır). O doğurmamış ve doğmamıştır. Hiçbir şey O'na denk değildir." [3]

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١﴾ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ١ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ٢ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثِ فِي الْعُقَدِ ٤ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ٥﴾ [سورة الفلق]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: Yarattıklarının şerrinden, bastırdığı zaman karanlığın şerrinden, düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden, hased ettiği zaman hasetçilerin şerrinden, tan yerini ağartan Rabbe sığınırım." [4]

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١﴾ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ١ مَلِكِ النَّاسِ ٢ إِلَهِ النَّاسِ ٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ٤ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ٦﴾ [سورة الناس]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: İnsanlar ve cinlerden olup insanların göğüslerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden, insanların Rabbi, insanların hükümdarı ve insanların ilahı olan Allah'a sığınırım." [5]

((أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ، وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ.))

"Mülk, devamlı Allah'a âit bir halde sabahladık. [6] Hamd Allah'adır. Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur. Hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Rabbim! Senden bu günde ve bu günden sonra iyiliklerini isterim; [7] bu günün şerrinden ve bu günden sonra (meydana gelecek olan) şerden de sana sığınırım. Rabbim! Tembellikten ve (aklını yitirmek ve bunamak gibi) kötü yaşlılıktan sana sığınırım. Rabbim! Cehennem ve kabir azabından sana sığınırım." [8]

((اَللّٰهُمَّ بِكَ اَصْبَحْنَا، وَبِكَ اَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ.))

"Allahım! Senin (nimetin, koruman ve zikrin) ile sabahlarız ve senin (nimetin, koruman ve zikrin) ile akşamlarız.[9] Senin yardımınla yaşar ve senin yardımınla ölürüz. Ve (kıyâmet günü) dönüş, yalnızca sanadır."[10]

((اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّىْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَلَقْتَنِىْ وَ اَنَا عَبْدُكَ، وَ اَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَ وَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، اَبُوْءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَ اَبُوْءُ بِذَنْبِىْ فَاغْفِرْ لِيْ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ.))

"Allahım! Sen benim Rabbimsin. Senden başka hak ilah yoktur. Beni sen yarattın ve ben senin kulunum. Gücüm yettiğince sana verdiğim söz (ulûhiyetini ve vahdâniyetini itiraf etme sözü) üzereyim. Yaptıklarımın şerrinden sana sığınırım. Üzerimdeki nimetini itiraf ediyorum. İşlediğim günahlarımı kabul ediyorum. Beni bağışla. Zirâ günahları ancak sen bağışlarsın."[11]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَصْبَحْتُ اَشْهَدُكَ وَ اَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَ مَلَائِكَتَكَ وَ جَمِيعَ خَلْقِكَ، اَنْكَ اَنْتَ اِلٰهٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَ خَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُوْلُكَ.))

Dört kere: "Allahım! Senin, senden başka hak ilah olmayan Allah olduğuna ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- 'in de senin kulun ve elçin olduğuna; Seni, senin arşını taşıyanları[12], meleklerini ve bütün yarattıklarını şahit tutarak sabahladım[13]." [14]

((اَللّٰهُمَّ مَا اَصْبَحَ بىْ مِنْ نِعْمَةٍ اَوْ بِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَ خَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ.))

"Allahım! Benim veya kullarımdan birisinin yanında sabaha[15] çıkan her nimet, yalnızca sendendir. Senin ortağın yoktur. Hamd, yalnızca sanadır. Şükür de sanadır." [16]

((اَللّٰهُمَّ عَافِنِىْ فِيْ بَدَنِىْ، اَللّٰهُمَّ عَافِنِىْ فِيْ سَمْعِىْ، اَللّٰهُمَّ عَافِنِىْ فِيْ بَصَرِىْ، لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَ الْفَقْرِ، وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ.))

Üç kere: "Allahım! Bedenime âfiyet ver. Allahım! Kulağıma âfiyet ver. Allahım! Gözüme âfiyet ver. Senden başka hak ilah yoktur. Allahım! Küfürden ve fakirlik-ten sana sığınırım. Kabir azabından sana sığınırım. Senden başka hak ilah yoktur." [17]

((حَسْبِىْ اِلٰهٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ.))

Yedi kere: "Allah bana yeter. O'ndan başka hak ilah yoktur. Ben, yalnızca O'na tevekkül ettim. O, yüce arşın Rabbidir." [18]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَ الْعَافِيَةَ فِيْ الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَ الْعَافِيَةَ فِيْ دِيْنِىْ وَ دُنْيَايَ وَ اَهْلِىْ وَ مَالِىْ، اَللّٰهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِىْ، وَ اَمِنْ رَوْعَاتِىْ، اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِىْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكَ، وَ مِنْ خَلْفِىْ، وَ عَنْ يَمِيْنِىْ، وَ عَنْ شِمَالِىْ، وَ مِنْ فَوْقِىْ، وَ اَعُوْذُ بِعَظَمَتِكَ اَنْ اُغْتَالَ مِنْ تَحْتِىْ.))

"Allahım! Dünya ve âhirette senden af ve âfiyet dilerim. Allahım! Dinim, dünyam, âilem ve malım hakkında senden af ve âfiyet dilerim. Allahım! Ayıplarımı gizle ve beni korkularımdan emin kıl. Allahım! Beni önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan ve üstümden (gelecek belâlara karşı) koru. Altımdan yere batırılarak helak edilmekten senin azametine sığınırım." [19]

((اَللّٰهُمَّ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْاَرْضِ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَلِيْكُهُ، اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ، اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِىْ، وَ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَ شَرِّكُمْ، وَ اَنْ اَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِىْ سُوْءًا اَوْ اُجْرَهُ اِلَى مُسْلِمٍ.))

"Gizli ve âşıkari bilen, göklerin ve yerin yaratıcısı Allahım! Her şeyin Rabbi ve sahibi! Senden başka hak ilah olmadığına şehâdet ederim. Nefsimin şerrinden sana sığınırım. Şeytan ve şirkinin şerrinden, nefsimin kötülük etmekten veya o kötülüğü bir müslümana götürmekten sana sığınırım." [20]

((بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ))

Üç kere: "İsmiyle yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremediği Allah'ın adıyla (sığınırım). O, hakkıyla işiten, her şeyi hakkıyla bilendir." [21]

((رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا))

Üç kere: "Rab olarak Allah'tan, dîn olarak İslam'dan, nebi olarak Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'den râzı oldum." [22]

((يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ! بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ))

"Ya Hayy, Ya Kayyûm! Senin rahmetinle yardım dilerim. Bütün işlerimi düzelt ve göz açıp kapayıncaya kadar -bile olsa- beni nefsimden bırakma." [23]

((أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ، فَتَحَهُ وَنَصَرَهُ وَتَوَرَّاهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ))

"Mülk, Âlemlerin Rabbi Allah'a devamlı âit bir halde sabahladık. [24] Allahım! Senden bu günün [25] iyiliğini, zaferini, (ilim ve amelde muvaffak olmak sûretiyle) nûrunu, (kolay helal rızık kazanmak sûretiyle) bereketini ve hidâyetini dilerim. Onda ve sonrasındaki şerden de sana sığınırım." [26]

((أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ H، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ))

"İslâm fitratı (hak dîni), ihlas kelimesi (kelime-i şehâdet) ve Nebimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in dini üzere; hanîf ve müslüman olan, müşriklerden olmayan babamız İbrahim'in milleti üzere sabahladık." [27]

Yüz kere:

((سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ))

"Allah'a hamd ederek O'nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim." [28]

On kere söylenir, tembellik gösterilirse, bir defa^[29] söylenir:

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir." [30]

Sabahlayınca yüz kere:

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir." [31]

Sabahlayınca üç kere:

((سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَرِثَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ))

"Yarattıklarının sayısınca, kendisinin râzı olacağı kadar, arşının ağırlığı ve kelimelerinin çokluğunca hamd ederek Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim." [32]

Sabahlayınca:

((اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا))

"Allahım! Senden, faydalı bir ilim, helal bir rızık ve kabul olunan bir amel dilerim." [33]

Günde yüz kere:

((اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ))

"Allah’tan mağfiret diler ve O’na tevbe ederim." [34]

Akşamlayınca üç kere:

((اَلْعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ))

"Yarattıklarının şerrinden, Allah’ın eksiksiz sözlerine (isimlerine ve kitaplarına) sığınırım." [35]

On kere:

((اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ))

"Allahım! Nebimiz Muhammed’e salât ve selâm eyle." [36]

[1] Enes b. Mâlik -radiyallahu anh-'den; Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e isnâden şöyle dediği rivâyet edilmiştir: “Sabah namazından güneş doğana kadar Allah’ı zikreden bir toplulukla oturmam, İsmâil soyundan dört kişiyi azad etmemden bana daha sevimlidir. İkinci namazından güneş batana kadar Allah’ı zikreden bir toplulukla oturmam dört kişiyi azad etmemden bana daha sevimlidir.” Ebu Dâvud, (h.3667). Elbâni, hadisin hasen mertebesinde olduğunu söyler. Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (2/698).

[2] Bakara Sûresi: 255

[3] İhlas Sûresi

[4] Felak Sûresi

[5] Nas Sûresi

[6] Akşam olunca; “Mülk, devamlı Allah’a âit bir halde akşamladık.” şeklinde söylenir.

[7] Akşam da; “Rabbim! Senden bu gece olan ve bu geceden sonra (meydana gelecek olan dünya ve âhiret) iyilikleri isterim; bu gecenin şerrinden ve bu geceden sonra (meydana gelecek olan) şerden de sana sığınırım.” şeklinde söylenir.

[8] Müslim (4/2088).

[9] Akşam olunca; “Allah’ım! Senin (nimetin, koruman ve zikrin) ile akşamlarız ve senin (nimetin, koruman ve zikrin) ile sabahlarız. Senin yardımınla yaşar ve yine Senin yardımınla ölüyoruz. Ve (kıyâmet günü) dönüş, yalnızca sanadır.” şeklinde söylenir.

[10] Tirmizi (5/466), Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/142).

[11] “Kim bunu akşamladığında içtenlikle inanarak söyler de o gece ölürse, cennete girer. Sabahladığında yaparsa da böyledir.” Buhârî, (7/150).

[12] "O gün Rabbinin arşını, onların üstünde sekiz (saf melek) taşır." Hâkka: 17

[13] Akşam da; “akşamladım” şeklinde söylenir.

[14] “Kim sabahladığı veya akşamladığı zaman dört kere bunu söylerse, Allah onu Cehennem’den azad eder.” Ebu Dâvud (4/317), Buhârî, Edeb’l- Müfred (h.1201); Nesâî, Amelu’l-Yevmi ve’l-Leyle (h.9); İbn-i es-Sünnî, (h.70). Allâme b. Baz, Nesâî ve Ebu Dâvud’un isnadlarının hasen olduğunu söyler; Bkz. Tuhfetu’l-Ahyâr (s.23).

[15] Akşamleyin; “akşama çıkan..” şeklinde söylenir.

[16] “Kim bunu sabahladığı zaman söylerse, gününün şükürünü eda etmiştir. Kim de bunu akşamladığı zaman söylerse, gecesinin şükürünü eda etmiştir.” Ebu Dâvud (4/318), Nesâî, Amelu’l-Yevmi ve’l-Leyle (h.7), İbn-i es-Sünnî (h.41), İbn-i Hibbân, Mevârid (h.2361). Abdulaziz b. Baz, isnadın hasen mertebesinde olduğunu söyler; Bkz. Tuhfetu’l-Ahyar (s.24).

[17] Ebu Dâvud (4/324), Ahmed (5/42), Nesâî, Amelu’l-Yevmi ve’l-Leyle (h.22), İbn-i es-Sünnî (h.69), Buhârî Edebu’l-Müfred. Abdulaziz b. Baz, isnadın hasen mertebesinde olduğunu söyler; Bkz. Tuhfetu’l-Ahyar (s.26).

[18] “Kim bunu sabahladığı ve akşamladığı zaman yedi kere söylerse, onu üzen dünya ve âhiret işlerine Allah kâfidir” İbn-i es-Sünnî (h.71) merfû, Ebu Dâvud (4/321) mevkûfen tahrir etmiştir. Şuayb ve Abdülkâdir el-Arnâvût isnadının sahih olduğunu söylemişlerdir. Bkz. Zâdu’l-Meâd (2/376).

[19] Ebu Dâvud, İbn-i Mâce; Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (2/332).

[20] Tirmizi, Ebu Dâvud; Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/142).

[21] “Sabah ve akşam üç kere söyleyene hiçbir şey zarar veremez.” Ebu Dâvud (4/323), Tirmizi (5/465), İbn-i Mâce ve Ahmed tahrir etmiştir. Abdulaziz b. Baz, isnadının hasen olduğunu kaydeder; Tuhfetu’l-Ahyar (s.39). Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (2/332).

[22] “Bunu sabah ve akşam üç kere söyleyeni razı etmesi, kıyâmet günü Allah üzerine hak olur.” Ahmed (4/337), Nesâî, Amelu’l-Yevmi ve’l-Leyle (h.4), İbn-i es-Sünnî (h.68), Ebu Dâvud (4/418), Tirmizi (5/465); Abdulaziz b. Baz, “hadis hasendir” der, Tuhfetu’l-Ahyar (s.39).

[23] Hakîm’in sahih olduğunu söylemesine, İmam Zehebi muvafakat eder, (1/545). Bkz. Sahihu’t-Tergîb ve’t-Terhib, (1/273).

[24] Akşamleyin: “Mülk, Âlemlerin Rabbi Allah’a devamlı âit olduğu halde akşamladık.” şeklinde söylenir.

[25] Akşam: “Allahım! Senden bu gecenin iyiliğini, fethini, zaferini, nûrunu, bereketini ve hidâyetini dilerim. Onda ve sonrasındaki şerden sana sığınırım.” şeklinde söylenir.

[26] Ebu Dâvud (4/322); Şuayb ve Abdülkâdir el-Arnâvût, isnadının hasen olduğunu söylemişlerdir; Bkz. Zâdu’l-Meâd (2/273)

[27] Ahmed (3/406-407); İbn es-Sünnî, Amelu’l-Yevmi ve’l-Leyle (h.34). Bkz. Sahihu’l-Câmî (4/209).

[28] “Sabahladığı veya akşamladığı zaman yüz kere bunu söyleyen kimse, başkası da onun kadar veya daha çok söylemedikçe; kıyâmet gününe onun getirdiğinden daha faziletli bir amel getiremez.” Müslim (4/2071).

[29] Ebu Dâvud (4/319), İbn-i Mâce, Ahmed (4/60). Bkz. Sahihu’t-Tergîb ve’t-Terhib (1/270), Sahih-i Ebî Dâvud (3/957), Sahih-i İbn-i Mâce (2/331), Zâdu’l-Meâd (2/377).

[30] Nesâî, Amelu’l-Yevmi ve’l-Leyle (h.24). Bkz. Sahihu’t-Tergîb ve’t-Terhib (1/272); Abdulaziz B. Baz, Tuhfetu’l-Ahyâr (s.44); fazileti hk. bkz. a.g.e. (s.146, h.255).

[31] "Bunu günde yüz kere söyleyen,on köle azad etmiş kadar sevap alır. Bununla ona yüz hasene yazılarak ondan yüz günah silinir. Akşamlayınca kadar o gün şeytandan korunur. Bundan daha çok amel işleyen bir kimseden başka hiç kimse onun getirdiğinden daha faziletisini getiremez."Buhâri (4/95),Müslim (4/2071).

[32] Müslim (4/2090)

[33] İbn-i es-Sünnî, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.54), İbn-i Mâce (h.925). Şuayb ve Abdulkâdir el-Arnâvût, isnadının hasen olduğunu söylemişlerdir. Bkz. Zâdû'l-Meâd (2/375).

[34] Bkz. Buhârî, Fethu'l-Bâri 11/101 Müslim (4/2075).

[35] "Kim akşamladığı zaman bunu üç kere söylerse, o gecenin humması ona zarar veremez." Ahmed (2/290), Nesâî, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.590), İbn-i es-Sünnî (h.68). Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/187), Sahih-i İbn-i Mâce (2/266), Tuhfetu'l-Ahyar (s.45).

[36] "Kim sabahladığı zaman on kere ve akşamladığı zaman on kere bana salât getirirse, kıyâmet günü şefaatiim ona ulaşır." Hâdisi Taberânî, biri "Ceyyid" olmak üzere iki senedle hadisi tahrir etmiştir. Bkz. Mecmeu'z-Zevâid (10/120), Sahihu't-Tergîb ve't-Terhib (1/273).

UYKUDAN ÖNCE

İki avucunu bitiştirir; İhlas, Felak ve Nâs sûrelerini okuyarak üfler:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝﴾

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝﴾ [سورة الإخلاص]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: O Allah birdir. Allah Samed'dir, (her şeyden müstağnidir ve her şey O'na muhtaçtır).O doğurmamış ve doğmamıştır. Hiçbir şey O'na denk değildir."[1]

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝﴾

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝﴾ [سورة الفلق]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: Yarattıklarının şerrinden,bastırdığı zaman karanlığın şerrinden, düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden, hased ettiği zaman hasetçilerin şerrinden, tan yerini ağartan Rabbe sığınırım."[2]

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝﴾

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْغِيَّةِ وَالنَّاسِ ۝﴾ [سورة الناس]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: İnsanlar ve cinlerden olup insanların göğüslerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden, insanların Rabbi, insanların hükümdarı ve insanların ilahı olan Allah'a sığınırım." [3]

Sonra vücudundan ulaşabildiği yerleri avuçlarıyla, başının üzerinden (başlayarak), yüzünden ve vücudunun ön kısmından [okuma ve meshetme üç kere tekrarlanır.][4]

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝﴾ [سورة البقرة: الآية : 255]

100- (13/2) "Allah, O'ndan başka hak ilah olmayan, kendisini uyuklama ve uyku tutmayan, Hayy, Kayyûm'dur (her an yarattıklarınızı gözetleyendir). Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O'nun izni olmadan katında şefaatecek kimdir? Onların işlediklerini, işleyeceklerini bilir. O'nun dilediğinden başka ilminden hiçbir şeyi kavrayamazlar. Kürsüsü gökleri ve yeri kuşatmıştır. Göklerin ve yerin gözetilmesi O'na ağır gelmez. O Yüce'dir, büyüktür."[5]

﴿أَمَّا الرُّسُولُ فَإِنَّهُ أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝ ٢٨٥ لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَشَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝﴾ [سورة البقرة: 285-286]

101- (13/3) "Elçi (Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-), Rabbinden kendisine indirilene î mân etti, mü'minler de. Hepsi de Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine î mân ettiler.O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz. İ şittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamayı dileriz. Dönüş yalnızca sanadır,dediler.Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin) kazandığı iyilik lehine,ettiği kötülük de aleyhinedir. Rabbimiz! Eğer unuttur veya hataya düşersek, bizi sorumlu tutma. Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir yük yükleme.Rabbimiz! Gücümüzün yetmediği işleri bize yükleme.Bizi affet! Bizi bağışla! Bize acı! Sen bizim mevlâmızsın. Kâfırlar topluluğuna karşı bize yardım et!"[6]

((بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْقُعُهُ، فَإِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ.))

"Senin isminle[7] Rabbim,yanımı (vücudumu) bıraktım ve senin irâdenle onu kaldırıyorum. Ruhumu alırsan, ona rahmet et. Eğer geri gönderirsen (öldürmezsen), salih kullarını koruduğun gibi, onu da korusun."[8]

((اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِيْ وَاَنْتَ تَوْفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا اِنْ اَخْيَبْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَاِنْ اَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ.))

"Allahım! Ruhumu sen yarattın ve onu sen öldürürsün. Ruhumun ölümü ve yaşaması senin elindedir. Eğer yaşatırsan, onu korusun, öldürürsen onu bağışla. Allahım! Senden âfiyet dilerim."[9]

((اَللّٰهُمَّ قِنِيْ عَذَابَكَ يَوْمَ تُبْعَثُ عِبَادَكَ.))

Üç kere:"Allahım!"[10] Kullarını yeniden dirilteceğin o günde beni azabından korusun."[11]

((بِاسْمِكَ اَللّٰهُمَّ اَمُوتْ وَاحْيَا.))

"Allahım! Senin adını anarak ölür ve senin adını anarak yaşarım."[12]

((سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ، وَاللهُ اَكْبَرُ.))

Otuz üç kere: "Subhânallah", Otuz üç kere: "Elhamdülillah", Otuz dört kere: "Allahu Ekber"[13]

((اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، قَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ، أَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ اَنْتَ اَحَدٌ بِنَاصِيَتِهِ. اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَاَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَاَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُوْنَكَ شَيْءٌ، اِقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَاغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ.))

107- (13/9) "Yedi kat semânın, yüce arşın Rabbi, bizim Rabbimiz, her şeyin Rabbi, tane ve çekirdekleri yaran, Tevrât'ı, İncil'i ve Furkân'ı indiren Allahım! Kudret ve hükümlerinin altında olan her şeyin şerrinden sana sığınırım. Allahım! Sen Evvel'sin, senden önce hiçbir şey yoktur. Sen Âhir'sin, senden sonra hiçbir şey yoktur. Sen, Zahir'sin, senden üstün hiçbir şey yoktur. Sen Bâtin'sin, senden başka gizli şeyleri bilen yoktur. Borcu (hem Allah'ın, hem de kulların haklarını) bizden gider ve bizi fakirlikten kurtarıp zenginleştirir."[14]

((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ اَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَّنَا، وَآوَاكَ، فَكَمْ مِمَّنْ لَهٗ وَلاَ مُؤْوَى.))

"Bizi yediren, içiren,(başkasına) muhtaç kılmayan ve barındıran Allah'a hamdolsun. Nice koruyanı ve barındıranı olmayan vardır."[15]

((اَللّٰهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيْكُهُ، اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِيْ، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَهٖ، وَاَنْ اَفْتَرِفَ عَلَى نَفْسِيْ سُوْءًا اَوْ اَجْرُهُ اِلَى مُسْلِمٍ.))

"Gizli ve âşikârı bilen, göklerin ve yerin yaratıcısı, her şeyin Rabbi ve meliki Allahım! Senden başka hak ilah olmadığına şehâdet ederim. Nefsimin şerrinden, şeytanın ve şirkinin şerrinden, nefsimi kötülük etmekten veya o kötülüğü bir müslümana götürmekten sana sığınırım." [16]

Secde ve Mülk sûreleri okunur. [17]

((اَللّٰهُمَّ اَسَلَمْتُ نَفْسِيْ اِلَيْكَ، وَفَوَضْتُ اَمْرِيْ اِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِيْ اِلَيْكَ، وَالْجَاثِ ظَهْرِيْ اِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً اِلَيْكَ، لَا مُلْجَا وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ اِلَّا اِلَيْكَ، اَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِيْ اُنْزِلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِيْ اُرْسِلْتَ.))

"Allahım! [18] Nefsimi sana teslim ettim. İşimi sana havâle ettim. Yüzümü sana çevirdim. Senden ümit ederek ve senden korkarak sırtımı sana dayadım (tevekkül ettim). Senden başka (korunacağım) bir sığınak ve (azabından kurtulacağım) bir kurtuluş yoktur. İndirdiğin kitaba ve gönderdiğin Nebi'ye îmân ettim." [19]

UYKUDA BİR YANDAN DİĞER BİR YANA DÖNÜNCE YAPILAN DUÂ:

((لَا اِلٰهَ اِلَّا اِلٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ.))

"Bir ve Kahrhâr olan, göklerin, yerin ve her ikisinin arasında bulunanların Rabbi, Azîz ve Ğafûr olan Allah'tan başka hak ilah yoktur." [20]

UYKUDA KORKAN VEYA ÜRKÜTEN BİR ŞEYLE KARŞILAŞAN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ:

((اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَ اَنْ يَّخْضَرُوْنِ))

"Gazabından, cezalandırmasından, kullarının şerrinden, şeytanların vesveselerinden ve bana gelmelerinden Allah'ın eksiksiz sözlerine (isimlerine ve kitaplarına) sığınırım." [21]

KÂBUS VEYA KÖTÜ RÜYÂ GÖRENİN YAPMASI GEREKEN ŞEYLER:

Üç defa: "Sol tarafına hafifçe tükürür." [22] Üç defa: "Şeytandan ve gördüğü şeyin şerrinden Allah'a sığınır." [23] "Gördüğünü kimseye anlatmaz." [24] "Bulunduğu taraftan diğer tarafa döner." [25] "Dilerse kalkar, namaz kılar." [26]

[1] İhlâs Sûresi

[2] Felak Sûresi

[3] Nas Sûresi

[4] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (9/62), Müslim (4/1723).

[5] Bakara Sûresi: 255

[6] Bakara Sûresi: 285-286.

"Kim bunu okursa, gecesi boyunca ona (gece kıyamı olarak ve o gece şeytandan ve onun şerrinden korunmak için) yeter." Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (9/94), Müslim (1/554).

[7] "Biriniz yatağından kalktıktan sonra tekrar dönerse, elbisesinin kenarı ile yatağını üç kere süpürsün ve Allah'ın adını ansın. Zîrâ ondan sonra yatağın üzerinde neyin kaldığını bilemez. Bu yüzden yatağa uzanınca şöyle desin:... hadis zikredilir"

[8] Buhâri (11/126), Müslim (4/2084).

[9] Müslim (4/2083) ve Ahmed lafzıyla (2/79) tahrir etti.

[10] "Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- yatacağı zaman sağ elini yanağının altına koyar ve şöyle derdi:...hadis zikredilir"

[11] Ebu Dâvud, lafzıyla (4/311); Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/143).

[12] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (11/113), Müslim (4/2083).

[13] "Fâtıma -Allah ondan râzî olsun-, elindeki bir değirmenle Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gelerek şikayette bulundu ve bir hizmetçi istedi. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: "Sizi, istediğinizden daha hayırlı bir şeye sevk edeyim mi? Yatağınıza girdiğiniz zaman otuzüç defa tesbih, otuzüç defa tahmid, otuzdört defa tekbir getirin. Bu sizin için hizmetçiden daha hayırlıdır." Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (7/71), Müslim (4/2091).

[14] Müslim, (4/2084).

[15] Müslim, (4/2085).

[16] Ebu Dâvud, (4/317); Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/142).

[17] Tirmizi, Nesâi. Bkz. Sahihu'l-Câmi (4/255).

[18] "Yatacağın zaman, namaz için abdest alırsan abdest al ve sağ tarafına yat; sonra şöyle de:...hadis zikredilir."

[19] Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bunu söyleyen birine: "Eğer o gece ölürsen, fitrat üzere ölmüş olursun" demiştir; Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (11/113), Müslim (4/2081).

[20] "Gece bir yandan diğer bir yana dönünce denir." Hakim, sahih olduğunu söyler ve İmam Zehebi de buna muvafakat etmiştir, (1/540). Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle, İbn-i es-Sünnî, Bkz. Sahihu'l-Câmi (3/213).

[21] Ebu Dâvud, (4/12), Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/171).

[22] Müslim, (4/1772).

[23] Müslim, (4/1772, 1773).

[24] Müslim, (4/1772).

[25] Müslim, (4/1773).

[26] Müslim, (4/1773).

UYKUDAN UYANINCA YAPILABİLECEK DUA

((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اٰخِیَانًا بَعْدَ مَا اَمَانَتَا وَ اِلَیْهِ النُّشُورُ))

"Bizi öldürdükten (uykudan) sonra diriltlen Allah'a hamd olsun. Dönüş (Kıyâmet günü yeniden diriliş), yalnızca O'nadır."[1]

((لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیْكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ، وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ، وَاللهُ اَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِيْ))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur ve Hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Hamd Allah'adır. Allah'tan başka hak ilah yoktur ve Allah en büyüktür. Güç ve kuvvet, ancak yüce ve büyük olan Allah'a âittir. Rabbim! Bana mağfiret eyle (günahlarımı ört)!"[2]

((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ عَاقَبَنِیْ فِیْ جَسَدِیْ، وَرَدَّ عَلَیَّ رُوْحِیْ، وَادَّنِیْ لِیْ بِذِكْرِهٖ))

"Bedenime âfiyet veren, ruhumu bana geri veren ve bana kendisini zikretme fırsatı veren Allah'a hamd olsun."[3]

((اِنَّ فِیْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَآخْتِلَافِ الْاَلْوَانِ وَالنَّهَارِ لَآیٰتٍ ۚ لِّاُولِیْ الْاَلْبَابِ ۚ الَّذِیْنَ یَذْكُرُوْنَ اَللّٰهَ قِیْمًا ۚ وَفَعُوْدًا ۚ وَعَلٰی جُنُوْبِهِمْ وَیَتَفَكَّرُوْنَ فِیْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اٰخَرْتَهُ، وَمَا لِلظَّٰلِمِیْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ۚ رَبَّنَا اِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِیًا یُنَادِیْ لِلْاِیْمٰنِ اَنْ ءَامِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَیِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ۚ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰی رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ۚ اَلَمْ یَعَادَ ۙ ۱۹۴ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّیْ لَا اُضِیْعُ عَمَلًا غَمَلٍ ۚ مِنْكُمْ مَنْ ذَكَرَ اَوْ اُنْفَقٰی بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِیْنَ هَاجَرُوْا وَاُخْرِجُوْا مِنْ دِیْنِهِمْ وَاُوْدُوْا فِیْ سَبِیْلِیْ وَقَتَلُوْا وَقُتِلُوْا لَکُمْ فَتْرَةٌ عَنْهُمْ سَیِّئَاتِهِمْ وَلَا ذُخْرَ لَهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهَارُ ۚ ۱۹۵ اَللّٰهُ وَآلَهُ عِنْدَهُ ۚ حُسْنُ الْفَوَآءِ ۚ لَا یَعْرٰنَكَ تَقَلُّبُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا فِی الْبَلَدِ ۚ ۱۹۶ مَتَّعَ ۚ قَلِیْلًا ثُمَّ مَآوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَیَبْسُ الْمِهَادُ ۚ ۱۹۷ لٰكِنَّ الَّذِیْنَ اٰتَقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّتٌ ۚ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ۚ ۱۹۸ وَفِیْهَا ثُلُثٌ ۚ ۱۹۹ اَللّٰهُ وَآلَهُ عِنْدَهُ ۚ حُسْنُ الْفَوَآءِ ۚ ۲۰۰)) [سورة آل عمران: 190-200]

"Şüphesiz ki göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde akıl sahipleri için deliller vardır. Onlar ayakta, otururken ve yan yatarken Allah'ı zikrederler; göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler: Rabbimiz! Sen bunları boşuna yaratmadın, Sen (noksan sıfatlardan) münezzehsin. Bizi ateşin azabından koru, derler. Rabbimiz! Sen kimi ateşe sokarsan, onu şüphesiz zelil etmiş olursun, zalimlerin hiç yardımcısı yoktur. Rabbimiz! Biz, Rabbinize îmân edin, diye çağıran bir dâvetçi işittik de îmân ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve canımızı iyilerle birlikte al. Rabbimiz! Elçilerine vadettiklerini bize ver, kıyâmet günü bizi zelil etme. Şüphesiz sen, sözünden asla dönmezsin. Nitekim Rableri onlara (duâlarını kabul ederek şöyle) cevap verdi: Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden hiçbir çalışanın amelini boşa çıkarmam. (Zira kadın ve erkek olarak siz), birbirinizden (olma) siniz. Hicret edenlerin, ülkelerinden sürülüp çıkarılanların, benim yolumda eziyet çekenlerin, savaşımların ve (savaşta şehîd olarak) öldürülenlerin, Allah katından (yaptıklarının) sevabı olarak, kusurlarını mutlaka örteceğim ve onları, (ağaçlarının) altından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. Mükâfatın en güzeli Allah katındadır. İnkâr edenlerin diyar diyar gezip refah içinde dolaşması, seni aldatması; az bir faydalanmadan sonra onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü duraktır! Fakat Rablerinden sakınanlara, Allah katındaki konukluklar bulunan, içlerinden ırmaklar akan, içinde devamlı kalacakları cennetler vardır. Allah katındaki şeyler, iyi olanlar için daha hayırlıdır. Kitap ehlinin Allah'a huşu duyarak inanıp Allah'ın âyetlerini az bir değere değişmeyenler vardır. İşte onların ecirleri Rablerinin katındadır. Şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir. Ey îmân edenler! Sabredin, (düşman karşısında) sebat gösterin ve cihada hazırlıklı bulunun, Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz."[4]

[1] Buhârî, Bkz. Fethu'l-Bârî, 11/113, Müslim, 4/2083.

[2] "Kim bunu derse bağışlanır, duâ ederse, duâsı kabul olunur. Eğer kalkıp abdest alır, sonra da namaz kılsa, namazı kabul olunur." Buhârî, Bkz. Fethu'l-Bârî, 3/39 ve başkası. Lafiz, İbn-i Mâce'ye âittir. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce, 2/335.

[3] Tirmizî, 5/473. Bkz. Sahih-i Tirmizî, 3/144.

[4] Âl-i İmrân Sûresi:190-200. Buhârî, Bkz. Fethu'l-Bârî, 8/237, Müslim, 1/530.

ELBİSE GİYERKEN VE ÇIKARIRKEN

((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ كَسَانِیْ هَٰذَا (الثَّوْبَ) وَرَزَقَنِیْهِ مِنْ غَیْرِ حَوْلٍ مِّنِّیْ وَلَا قُوَّةَ.))

"Bana bu (elbiseyi) giydiren ve tarafımdan hiçbir güç ve kuvvet harcamaksızın beni onunla rızıklandıran Allah'a hamd olsun."[1]

YENİ ELBİSE GİYERKEN YAPILABİCEK DUA

((اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ كَسَوْتَنِیْهِ، اَسْأَلُكَ مِنْ خَیْرِهِ وَخَیْرِ مَا صَنَعَ لَهُ، وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صَنَعَ لَهُ.))

"Allahım! Hamd sanadır.Bunu bana sen giydirdin. Onun ve yapılış gâyesinin hayırlı olmasını senden dilerim. Onun ve yapılış gâyesinin şerrinden de sana sığınırım."[2]

YENİ ELBİSE GİYEN KİMSE İÇİN YAPILABİCEK DUA

((تُبْلِیْ وَيُخْلِفُ اللهُ تَعَالٰی.))

"Onu (üzerinde) eskitesin ve Allah Teâlâ ondan daha hayırlısını sana versin."[3]

((اِلَیْسَ جَدِیْدًا، وَعِشْ حَمِیْدًا، وَمُتْ شَهِیْدًا.))

"Yeni elbise giyesin, hamd ederek yaşayasın ve şehit olarak ölesin!"[4]

ELBİSE ÇIKARIRKEN YAPILABİCEK DUA

((بِسْمِ اللّٰهِ.))

"Allah'ın adıyla (çıkarırım)." [5]

[1] Nesâî dışındaki sünen sahipleri rivâyet etmiştir.Bkz.İrvâu'l-Ğalîl,7/47.

[2] Ebu Dâvud,Tirmizî ve Beğavî.Bkz.Elbâni, Muhtasarı Şemâilî't-Tirmizî, s.47.

[3] Ebu Dâvud, 4/41. Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud, 2/760

[4] İbn-i Mâce, 2/1178, Beğavî, 12/41. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce, 2/275.

[5] Tirmizî, 2/505 ve başkası.Bkz. İrvâu'l-Ğalîl, hadis: 49, Sahihü'l-Câmi', 3/203.

TUVALETE GİRMEDEN ÖNCE YAPILABİCEK DUA

(([بِسْمِ اللّٰهِ] اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ.))

"[Allah'ın adıyla] Allahım! Erkek ve dişi şeytanlardan sana sığınırım." [1]

TUVALETTEN ÇIKTIKTAN SONRA YAPILABİCEK DUA

((غُفْرَانَكَ.))

"(Allahım!) Senden beni bağışlamayı dilerim." [2]

[1] Buhârî (1/45); Müslim (1/283). [Bismillah/Allah'ın adıyla] ziyadesini ise Said b. Mansur tahrir etmiştir. Bkz. Fethü'l-Bârî (1/244).

[2] Nesâî'den başka diğer sünen sahipleri tahrir etmiştir. Nesâî ise Amelül-Yevmi vel-Leyle'de tahrir etmiştir.Bkz. Zâdû'l-Meâd (2/387).

ABDESTTEN ÖNCE YAPILABİLECEK DUA

((بِسْمِ اللَّهِ))

"Allah'ın adıyla (abdeste başlarım)."[1]

ABDESTTEN SONRA YAPILABİLECEK DUA

((أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ))

"Allah'tan başka hak ilâh olmadığına, O'nun bir olduğuna ve ortağının bulunmadığına şehâdet ederim. Yine Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in O'nun kulu ve elçisi olduğuna şehâdet ederim."[2]

((اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ))

"Allahım! Beni çokça tevbe edenlerden kıl ve beni (günah ve pisliklerden) temizlenenlerden kıl."[3]

((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ))

"Allahım! Sana hamd ederek seni tüm noksan sıfatlardan tenzih ederim. Senden başka hak ilah olmadığına şehâdet ederim.Senden bağışlanma diler ve sana tevbe ederim."[4]

[1] Ebu Dâvud, İbn-i Mâce, Ahmed; Bkz. İrvâu'l-Ğalîl (1/122).

[2] Müslim (1/209)

[3] Tirmizi (1/78). Bkz. Sahih-i Süneni Tirmizi (1/18).

[4] Nesâî, Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyle(s.173).Bkz.İrvâu'l-Ğalîl(1/135- 2/94).

EV DEN ÇIKARKEN YAPILABİLECEK DUA

((بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))

"Allah'ın adıyla (çıkarım). Allah'a tevekkül ettim. Güç ve kuvvet, ancak Allah'ındır."[1]

((اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أَضِلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ))

"Allahım! (Hidâyetten) sapmaktan veya (başkası tarafından) saptırılmaktan,hata etmekten veya (başkası tarafından) hataya düşürülmek-ten, zulmetmekten veya (başkası tarafından) zulme uğramaktan, câhiller gibi hareket etmekten veya (başkasının bana) câhillere davrandığı gibi davranma-sından sana sığınırım."[2]

EVE GİRERKEN YAPILABİLECEK

((بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا.))

"Allah'ın adıyla girdik, Allah'ın adıyla çıktık ve sadece Rabbimiz olan Allah'a tevekkül ettik.Sonraâilesine selâm versin."[3]

[1] Ebu Dâvud (4/325), Tirmizi (5/490), Bkz. Sahih-i Süneni Tirmizi (3/151).

[2] Sünen sahipleri; Bkz. Sahih-i Süneni Tirmizi (3/152), Sahih-i İbn-i Mâce (2/336).

[3] Ebu Dâvud (4/325) tahrir etti. Allâme Abdulaziz b. Baz, (Tuhfetü'l-Ahyar s.28) isnadının hasen olduğunu söyler. Bir diğer sahih hadis de şöyledir; “Kişi evine girerken ve yemek yerken Allah'ı zikrettiğinde şeytan (ashabına) “Size burada ne geceleyecek yer, ne de akşam yemeği var,der” Müslim, (h.2018).

CÂMİYE GİDERKEN YAPILABİLECEK DUA

((اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ قُوَّتِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْنِي نُورًا، اَللّٰهُمَّ اَعْظِمْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصَبِي نُورًا، وَفِي لَحْمِي نُورًا، وَفِي دَمِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشَرِي نُورًا. اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَبْرِي وَنُورًا فِي عِظَامِي، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا، وَهَبْ لِي نُورًا عَلَيَّ نُورًا.))

"Allahım! Kalbimde bir nûr ve dilimde bir nûr kıl. Kulağımda bir nûr ve gözümde bir nûr kıl. Üstümde bir nûr ve altımda bir nûr kıl. Sağımda bir nûr ve solumda bir nûr kıl. Önümde bir nûr ve arkamda bir nûr kıl. Nefsimde bir nûr kıl. Benim için büyük bir nûr ve yüce bir nûr kıl. Bana bir nûr kıl. Beni bir nûr kıl. Allahım! Bana bir nûr ver. Sınırlerimde bir nûr, etimde bir nûr ve kanımda bir nûr kıl. Saçımda bir nûr ve tenimde bir nûr kıl.[1] [Allahım! Kabrimde benim için bir nûr, kemiklerimde bir nûr kıl][2] [Nûrumu artır, nûrumu artır, nûrumu artır][3] [Bana nûr üstüne nûr bağışla]."[4]

CÂMIYE GİRERKEN YAPILABİLECEK DUA

((اَعُوْذُ بِاللّٰهِ الْعَظِيْمِ، وَبِرَّحْمَةِ الْكَرِيْمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيْمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ وَالصَّلَاةُ [وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُوْلِ اللّٰهِ] اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ.))

"Allah'ın rahmetinden kovulmuş şeytandan, Yüce Allah'a, O'nun kerîm vechine ve ezelî hükümrânlığına sığınırım[5] [Allah'ın adıyla, salât][6] [ve selâm Rasûlullah'ın üzerine olsun][7] Allahım! Bana rahmetinin kapılarını aç."[8]

CÂMİDEN ÇIKARKEN YAPILABİLECEK DUA

((بِسْمِ اللّٰهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُوْلِ اللّٰهِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، اَللّٰهُمَّ اغْصِنْنِيْ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ.))

"Allah'ın adıyla (çıkarım). Salât ve selâm, Rasûlullah'ın üzerine olsun. Allahım! Senin lütfundan isterim. Allahım! Rahmetinden kovulmuş şeytandan beni koru."[9]

[1] Bu hasletlerin hepsi için Buhârî (11/116; h.6316) ve Müslim (1/526, 529, 530; h 763).

[2] Tirmizi h. 3419 (5/483).

[3] Buhârî, Edebü'l-Müfred (s.258; h.695). Elbâni "hadis sahihtir" der, Bkz. Sahihu Edebi'l-Müfred (h.536).

[4] İbn-i Hacer Fethu'l-Bâri ve Kitabu'd-Duâ'da İbn-i Ebî Âsım'a isnaden. Bkz. Fethu'l-Bâri (11/118): "Çeşitli rivâyetlerde yirmi beş haslet toplandı" demiştir.

[5] Ebu Dâvud, Bkz. Sahihü'l-Câmi' (h.4591).

[6] İbn-i es-Sünnî (h.88); Elbâni "hadis hasendir" der.

[7] Ebu Dâvud (1/126). Bkz. Sahihu'l Cami (1/528)

[8] Müslim (1/126).İbn-i Mâce'nin Sünen'inde Fâtıma-radıyallahu anha'nın hadisin-den:"Allah'ım günahlarımı bağışla ve bana rahmetinin kapılarını aç" Elbâni, Şevâhidi dolayısıyla sahih olduğunu söyler.Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (1/128, 129).

[9] Bkz. (20) rakamlı hadis rivayetlerinin tahriri.[Allahım! Beni kovulmuş şeytandan koru] ziyadesi İbn-i Mâce'de. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (1/129).

EZÂN İLE İLGİLİ DUÂ VE ZİKİRLER

Müezzinin dediği gibi der, ancak müezzin; "Hayye ale's-Salâh" ve "Hayye ale'l-Felâh" dediğinde;

((لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ.))

"Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah" (Güç ve kuvvet ancak Allah'ındır), der.[1]

"Şehâdeteyn'den sonra şöyle söyler."[2]

((وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَحَبِيبُ اللَّهِ رَبِّيَّ، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا. وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا.))

"Ben de Allah'tan başka hak ilâh olmadığına, O'nun bir olduğuna ve ortağının bulunmadığına şehâdet ederim. Yine Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna şehâdet ederim. Rab olarak Allah'ı, Rasûl olarak Muhammed'i ve din olarak İslam'ı seçtim (râzı oldum)."[3]

Müezzinin (ezân) sözlerini tekrarlamayı bitirdikten sonra Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salât (ve selâm) eder."[4]

((اَللّٰهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ النَّامَةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، اَتِي مُحَمَّدًا الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ [اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ].))

"Bu eksiksiz dâvetin (tevhîd dâvetinin) ve devamlı kılınan namazın Rabbi olan Allahım! Muhammed'e vesile ve fazileti ihsan eyle. Ve O'nu vâdettiğin Makam-ı Mahmud'a eriştir. [Şüphesiz sen, vaadinden asla dönmezsın]."[5]

Ezan ve kâmet arasında kendisi için duâ eder. Çünkü ezan ile kâmet arasındaki vakitte duâ reddedilmez.[6]

[1] Buhâri (1/152); Müslim (1/288).

[2] Müslim (1/290).

[3] İbn-i Huzeyme, es-Sahih (1/220).

[4] Müslim (1/288).

[5] Buhâri (1/152);Tirmak içindeki kısım Beyhaki'den (1/410) Abdulaziz b. Baz,(Tuhfetu'l-Ahyar s.38) bu ziyadenin geldiği isnadın hasen olduğunu söyler. Elbânî rahimehullah bu ziyadenin şâz olduğunu belirtmiştir. Bkz. el-İrvâ (243)

[6] Tirmizi, Ebu Dâvud, Ahmed; Bkz. İrvâu'l-Galil (1/262).

İFTİTAH TEKBİRİNDEN SONRA

((اَللّٰهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اَللّٰهُمَّ تَقْنِيْ مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُتَقَّى الْغُوبُ الْاَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اَللّٰهُمَّ اغْسِلْنِيْ مِنْ خَطَايَايَ بِالْمَلْحِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ.))

"Allahım! Doğu ve batının arasını uzaklaştırdığın gibi, beni de günahlarımdan uzaklaştır. Allahım! Beyaz elbisenin kirden temizlendiği gibi, beni de günahlarımdan temizle. Allahım! Beni günahlarımdan kar, su ve dolu ile arındır (temizle)."[1]

((سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ.))

"Allahım! Sana hamd ederek seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. İsmi mübârek ve azametini yücedir. Senden başka hak ilah yoktur."[2]

((وَجَهَتْ وَجْهِيْ لِلَّذِيْ قَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ، إِنَّ صَلَاتِيْ، وَنُسُكِيْ، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِيْ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ، لَا شَرِيْكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ. اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. أَنْتَ رَبِّيْ وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِيْ، وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِيْ، فَأَعْفِرْ لِيْ ذُنُوبِيْ جَمِيْعًا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. وَاهْدِنِيْ لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِيْ لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّيْ سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّيْ سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.))

"Yüzümü, hakka yönelerek, gökleri ve yeri yaratana çevirdim ve ben, O'na ortak koşanlardan değilim. Benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm, Âlemlerin Rabbi Allah içindir. O'nun ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum ve ben müslümanlarımdım. Allahım! Melik sensin, senden başka hak ilah yoktur. Sen benim Rabbimsin ve ben de senin kulunum. Nefsime zulmettim. Günahımı itiraf ettim. Bundan dolayı bütün günahlarımı bağışla. Zira günahları ancak sen bağışlıyorsun. Beni, ahlâkın en güzeline erdir. Onun en güzeline ancak sen erdirirsin. Ahlâkın kötüsünden de beni uzaklaştır. Zira kötüsünden ancak sen uzaklaştırırsın. Buyur, Allahım buyur! Hayrın hepsi, senin iki elindedir. Şer, sana nisbet edilemez. Sana sığınır ve sana dönerim. Sen, mübârek ve yücesin. Senden bağışlanma diler ve sana tevbe ederim."[3]

((اَللّٰهُمَّ رَبِّ جِبْرَائِيْلَ، وَمِيكَائِيْلَ، وَإِسْرَافِيْلَ قَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ. اِهْدِنِيْ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِيْ مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ.))

"Cebrâil, Mikâil ve İsrâfil'in Rabbi, göklerin ve yerin yaratıcı, gizli ve âşikârı bilen Allahım! Ayrılığa düşükleri şeylerde kullarının arasında sen hüküm verirsın. İhtilafa düşüldüğünde beni izinle hakka ilet.Şüphesiz ki sen, dilediğini dosdoğru yola iletirsin."[4]

((اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا -ثلاثًا- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ مِنَ تَفْخِخِهِ وَتَفَنُّهِ، وَ هَمَزَهُ))

"Allah en büyüktür. Allah en büyüktür. Allah en büyüktür. Allah'a çokça hamd olsun. Allah'a çokça hamd olsun. Allah'a çokça hamd olsun. Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim."

Üç kere: "Şeytan'dan; onun küfre götüren kibrinden, sihrinden ve vesvesesinden Allah'a sığınırım."[5]

((اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِيْهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ قَيِّمُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِيْهِنَّ، اُولَئِكَ الْحَمْدُ اَنْتَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِيْهِنَّ اُولَئِكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِيْهِنَّ اُولَئِكَ الْحَمْدُ اُولَئِكَ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ اُولَئِكَ الْحَمْدُ اُولَئِكَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ الْحَقُّ، وَالنَّارُ الْحَقُّ، وَالنَّبِيُّونَ الْحَقُّ، وَمُحَمَّدٌ H اَلْحَقُّ وَالسَّاعَةُ الْحَقُّ اَللّٰهُمَّ لَكَ اَسْلَمْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ اَمَنْتُ، وَإِلَيْكَ اَنْبَتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ اَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ))

"Allahım! Hamd sanadır.[6] Sen, göklerin, yerin ve onlarda bulunanların nûrusun. Hamd sanadır. Sen, göklerin, yerin ve onlarda bulunanların efendisisin. [Hamd sanadır. Sen göklerin, yerin ve onlarda bulunanların Rabbisin] [Hamd sanadır. Göklerin yerin ve onlarda bulunanların mülkü sana aittir.] [Hamd sanadır. Sen, göklerin ve yerin hükümdârisin] [Hamd sanadır] [Sen Hak'sın, vaadin de haktır. Sözün hak ve sana dönüş de haktır. Cennet ve Cehennem hak, nebiler haktır. Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-(in nübüvvet ve risâleti) haktır, kıyâmet haktır.] [Allahım! Sana teslim oldum; sana tevekkül ettim, sana îmân ettim ve sana döndüm. Bana verdiğin hüccetle düşmanını düşman edindim. Seni aramızda hakem kılıp hükmüne başvurdum. Gizli ve âşikâr, yaptığım ve yapacağım günahlarımı bağışla] [Öne geçiren ve geriye bırakan sensin. Senden başka hak ilah yoktur] [Sen, benim ilâhımsın. Senden başka hak ilah yoktur.][7]

[1] Buhâri (1/181); Müslim (1/419).

[2] Sünen sahipleri.Bkz.Sahih-i Tirmizi (1/77);Sahih-i İbn-i Mâce (1/135)

[3] Müslim, (1/534).

[4] Müslim, (1/534).

[5] Ebu Dâvud (1/203);İbn-i Mâce (1/265); Ahmed (4/85).Müslim, İbn-i Ömer -radıyallahu anhumâ-'dan benzerini tahrir etmiştir, onda bir de kıssa zikredilir (1/420).

[6] Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- gece teheccüde kalktığında bu duâyı okurdu.

[7] Buhâri, Bkz.Fethu'l-Bâri (3/3 - 11/116 - 13/371,423,465); Müslim, özetle benzerini rivayet etmiştir (1/532).

RÜKÛDA OKUNABİLECEK TESBİH VE DUALAR

((سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ))

Üç kere: "Çok yüce Rabbimi tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[1]

((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي))

"Rabbimiz olan Allahım!Sana hamd ederek,seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Allahım! Beni bağışla."[2]

((سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ))

"Rükû ve secdem, tüm noksanlıklardan, ortak edinmekten, ulûhiyete ve yaratana lâayık olmayan şeylerden uzak ve temiz olan, melekelerin ve Rûh'un (Cebrâil'in) Rabbi (Allah) içindir."[3]

((اَللّٰهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ اَمَنْتُ، وَلَكَ اَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي وَبَصَرِي وَمَخْيَ وَعَظْمِي وَعَصْبِي، وَمَا اسْتَغْلَى بِهِ قَدَمِي))

"Allahım! Sadece sana rükû ettim. Sana îmân ettim ve sana teslim oldum.Kulağım,gözüm, beynim, kemiğim, sinirim ve ayağımın taşıdığı (bedenim) sana boyun eğdi."[4]

((سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ))

"Kudret, hükümlanlık, büyüklük ve yücelik sahibini tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[5]

RÜKÛDAN DOĞRULURKEN OKUNABİCEK TESBİH VE DUALAR

((سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ))

"Allah, kendisine hamd edenin hamdini işitip kabul etti."[6]

((رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ))

"Rabbimiz! Riyâdan uzak ve bereketi kesilmeyen çokça hamd, yalnızca sanadır."[7]

((مِلْءَ السَّمَاوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ. وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ. اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ))

"Gökler dolusu, yerle gökler arasındaki mesafe dolusunca ve bundan sonra dilediğin şeyler dolusunca (hamd yalnızca sanadır) ey övgü ve şeref sahibi! Bir kulun -ki hepimiz senin kulunuz- söylediği şu söze en lâayık olan sensin: Allahım! Senin verdiğine engel olacak, senin engel olduğunu da verecek hiç kimse yoktur. Makam sahibinin sahip olduğu şeyler, senin yanında kendisine hiçbir fayda vermez."[8]

[1] Sünen sahipleri ve Ahmed. Bkz. Sahih-i Tirmizi (1/83).

[2] Buhâri (1/99); Müslim (1/350).

[3] Müslim (1/353); Ebu Dâvud (1/230).

[4] Müslim (1/534); İbn-i Mâce dışında diğer sünen sahipleri (Tirmizi, Ebu Dâvud, Nesâi) tahric etmiştir.

[5] Ebu Dâvud (1/230); Nesâi; Ahmed. İsnâdı ise hasendir.

[6] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (2/282).

[7] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (2/284).

[8] Müslim, (1/346).

SECDEDE OKUNABİLECEK DUÂLAR

((سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى))

Üç kere: "En Yüce Rabbimi tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[1]

((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي))

"Rabbimiz olan Allahım! Sana hamd ederek seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Allahım! Beni bağışla."[2]

((سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ))

"Rükû ve secdem, tüm noksanlıklardan, ortak edinmekten, ulûhiyete ve yaratana lâayık olmayan şeylerden uzak ve temiz olan, meleklerin ve Rûh'un (Cebrâil'in) Rabbi (Allah) içindir."[3]

((أَللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ))

"Allahım! Yalnızca sana secde ettim, sana îmân ettim ve sana teslim oldum. Yüzüm; kendisini yaratan ve ona şekil veren, onda göz ve kulak açan (Allah)a secde etti. Takdir eden ve şekil verenlerin en güzeli olan Allah'ın bereketi pek çoktur."[4]

((سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ))

"Kudret, hükümrânlık, büyüklük ve yücelik sahibini tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[5]

((اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ ذَنْبِيْ كُلَّهُ، دِقَّةً وَجَلَّةً، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ.))

"Allahım! Günahlarımın hepsini; azını ve çoğunu, ilkini ve sonunu, âşıkârını ve gizlisini bağışla."[6]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوْبَتِكَ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ اُخْصِيْ ثَنَاءً عَلَيْكَ اَنْتَ كَمَا اَتَتْكَ عَلَى نَفْسِكَ.))

"Allahım! Gazabından rızana, cezalandırmandan affına; senden yine sana sığınırım. Sana olan övgüleri sayamam. Sen, kendini övdüğün gibisin."[7]

İKİ SECDE ARASINDAKİ OTURUŞTA YAPILABİLECEK DUÂLAR

((رَبِّ اغْفِرْ لِيْ، رَبِّ اغْفِرْ لِيْ.))

"Rabbim! Beni bağışla. Rabbim! Beni bağışla."[8]

((اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ، وَارْحَمْنِيْ، وَاهْدِنِيْ، وَاجْبُرْنِيْ، وَعَافِنِيْ وَ ارْزُقْنِيْ، وَارْقُعْنِيْ.))

"Allahım! Beni bağışla, bana merhamet et, beni doğru yola ilet, beni ıslah eyle, bana âfiyet ver, bana rızık ver ve beni yücelt."[9]

[1] Sünen sahipleri ve Ahmed tahrir etmiştir. Bkz. Sahih-i Tirmizi (1/83).

[2] Buhârî (1/99); Müslim (1/350). Buhârî, Müslim. Tahrici geçti (Bkz. 34).

[3] Müslim (1/353); Ebu Dâvud (1/230).

[4] Müslim (1/534) ve diğerleri.

[5] Ebu Dâvud (1/230); Nesâî; Ahmed. İsnâdı ise hasendir.

[6] Müslim (1/350).

[7] Müslim (1/532).

[8] Ebu Dâvud (1/231). Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (1/148).

[9] Nesâî dışında diğer sünen sahipleri tahric etmiştir. Bkz. Sahih-i Tirmizi, Sahih-i İbn-i Mâce (1/148).

TİLÂVET SECDESİNDE

((سَجَدَ وَجْهِيْ لِلَّذِيْ خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِخَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، ﴿فَتَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾))

"Yüzüm; gücü ve kuvveti ile kendisini yaratan, ona şekil veren, onda göz ve kulak açan (Allah)a secde etti. Takdir eden ve şekil verenlerin en güzeli olan Allah'ın bereketi pek çoktur."[1]

((اَللّٰهُمَّ اَكْتُبْ لِيْ بِهَا عِنْدَكَ اَجْرًا، وَصَنِّعْ عَنِّيْ بِهَا وَزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِيْ عِنْدَكَ دُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّيْ كَمَا تَقَبَّلْتَ مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ.))

"Allahım! Bu secdeyle katında benim için bir ecir yaz ve onun vesilesiyle benden bir günahı sil. Bunu benim için katında muhafaza eyle ve kulun Dâvud'dan kabul ettiğin gibi, benden de bunu kabul et."[2]

[1] Tirmizi (2/474); Ahmed (2/30); Hâkim "hadis sahihtir" demiş ve Zehebî de buna muvafakat etmiştir. (1/220) lafızdaki ziyâde Hâkim'in rivâyetine âittir.

[2] Tirmizi (2/473); Hakim "hadis sahihtir" demiş ve İmam Zehebî de buna muvafakat etmiştir (1/219).

TEŞEHHÜD OTURUŞUNDA

TAHİYYAT DUASI

((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ، وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.))

"Bütün tâzimler, ibâdetler ve güzel sözler ancak Allah içindir. Ey nebi! Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun. Selâm, bizim ve Allah'ın salih kullarının üzerine olsun. Allah'tan başka hak ilah olmadığına şehâdet ederim. Ve yine Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in O'nun kulu ve elçisi olduğuna şehâdet ederim." [1]

SALAVÂT DUALARI

((اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى آلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ، اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى آلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ.))

"Allahım! İbrahim'i ve İbrahim'in âilesini meleklerinin yanında methettiğin gibi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in âilesini de meleklerinin yanında methet. Şüphesiz sen, çok övülensin, şeref sahibisin. Allahım! İbrahim'i ve İbrahim'in âilesini mübârek kıldığın gibi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in âilesini de mübarek kıl. Şüphesiz sen; çok övülensin, şeref sahibisin." [2]

((اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اَزْوَاجِهِ وَدُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى آلِ اِبْرَاهِيْمَ. وَ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اَزْوَاجِهِ وَدُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى آلِ اِبْرَاهِيْمَ. اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ.))

"Allahım! İbrahim'in âilesini meleklerinin yanında methettiğin gibi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, hanımlarını ve onun neslini de meleklerinin yanında methet. İbrahim'in âilesini mübârek kıldığın gibi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, hanımlarını ve onun neslini de mübarek kıl. Şüphesiz ki sen, çok övülensin, şeref sahibisin." [3]

[1] Buhâri, Bkz. Feth'ul-Bâri (1/13); Müslim (1/301).

[2] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (6/408).

[3] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (6/407); Müslim (1/306). Lafızlar, Müslim'e âittir.

NAMAZDA SELÂMDAN ÖNCE

((اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ سَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيْحِ الدَّجَالِ.))

"Allahım! Kabir ve cehennem azabından, hayat ve ölüm fitnesinden ve Mesih Deccâl fitnesinin şerrinden sana sığınırım." [1]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيْحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْمَآْثِمِ وَالْمَغْرَمِ.))

"Allahım! Kabir azabından sana sığınırım. Mesih Deccâl fitnesinden sana sığınırım. Hayat ve ölüm fitnesinden sana sığınırım. Allahım! Günah ve borçtan sana sığınırım." [2]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ ظُلْمًا كَثِيْرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ، فَاعْفِرْ لِيْ مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِيْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَفُوْرُ الرَّحِيْمُ.))

"Allahım! Ben nefsiime çok zulmettim. Günahları ancak sen bağışlarsın. Katından bir mağfiretle beni bağışla ve bana merhamet eyle. Şüphesiz sen, çok bağışlayan ve çok merhamet edensin." [3]

((اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ مَا قَدَّمْتُ، وَ مَا اَخَّرْتُ، وَ مَا اَسْرَرْتُ، وَ مَا اَعْلَنْتُ، وَ مَا اَسْرَفْتُ، وَ مَا اَعْلَمْتُ بِهٖ مِنْىْ، اَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَ اَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ.))

"Allahım! İşlediğim günahları, yapmam gerekip de yapma-dığım ibâdetleri, gizli ve aşikâr işlediğim günahları, haddi aştığım ve benden daha iyi bildiğin tüm günahları bağışla. Dilediğini kendine itaatte öne alansın, dilediğini de bundan geciktirensin. Senden başka hak ilah yoktur." [4]

((اَللّٰهُمَّ اَعِنِّىْ عَلٰى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ.))

"Allahım! Seni zikretmek, sana şükretmek ve sana güzelce ibâdet etmekte bana yardım et."[5]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ اَنْ اُرَدَّ اِلٰى اَرْدِّ الْعُمْرِ، وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ.))

"Allahım! Cimrilikten sana sığınırım. Korkaklıktan sana sığınırım. Ömrümün sonunda güç ve takatten düşmekten sana sığınırım. Dünya fitnesi ve kabir azabından sana sığınırım."[6]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ النَّارِ.))

"Allahım! Senden cenneti (kazanmayı) dilerim ve cehennem azabından sana sığınırım."[7]

((اَللّٰهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ اَخْبِنِىْ مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِّىْ، وَتَوَقَّئِىْ اِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِّىْ، اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ حَشِيَّتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَ اَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْقَصَبِ، وَ اَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ، وَ اَسْأَلُكَ تَعِيْمًا لَا يَنْقُذُ، وَ اَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقُطُ، وَ اَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَصَا، وَ اَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَ اَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ اِلٰى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ اِلٰى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ صَرَاءٍ مُّضِرٍّ وَلَا فِتْنَةٍ مُّضِلَّةٍ، اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا بِرَبِّنَا الْاِيْمَانِ وَاجْعَلْنَا هٰذِهِ مُهْتَدِيْنَ.))

"Allahım! Gayb ilmin ve yaratma kudretin ile benim için hayatın hayırlı olduğunu bildiğin sürece beni yaşat. Ölümün benim için daha hayırlı olduğunu bildiğinde de beni vefat ettir. Allahım! Gizli ve âşikâr hallerimde senden hakkıyla korkmayı dilerim. Senden (kulların) rıza ve öfke anında hak sözü söylemeyi dilerim. Zenginlik ve fakirlikte senden itidalli olmayı dilerim. Senden tükenmek bilmeyen cennet nimetleri dilerim. Bitmeyen bir göz aydınlığı (sevinç ve mutluluk) dilerim. Senden, (hakkımda hayır veya şer olarak takdir ettiğin) kazaya rıza göstermeyi ve ölümden sonra rahata kavuşmayı dilerim. Yüzüne bakmanın lezzetini isterim. Zarar verici bir hastalık ve sapırtıcı fitneye uğramadan sana kavuşmanın özlemini dilerim. Allahım! Bizi imân ziynetiyle süsle ve bizi hidâyete ermiş, doğru yolun rehberleri kıl."[8]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ يَا اَلسَّامِعُ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِى لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ. اَنْ تُغْفِرَ لِيْ ذُنُوْبِيْ، اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ.))

"Allahım! Ey Allah! Sen ki birsin, teksin. Samed'sin. Doğmamış ve doğurmamışsın. Hiçbir benzeri olmayansın. Bu sebeple senden günahlarımı bağışlamamı dilerim. Şüphesiz sen, çok bağışlayan ve çok merhamet edensin."[9]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ يَا اَلسَّامِعُ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِى لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ. اَنْ تُغْفِرَ لِيْ ذُنُوْبِيْ، اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ.))

"Allahım! Senden dilerim ki hamd sanadır. Senden başka hak ilah yoktur. Sen birsin. Senin ortağın yoktur. Sen, çokça verensin. Ey göklerin ve yerin yaratıcısı! Ey celâl ve ikram sahibi! Ya Hayy, Ya Kayyûm! Senden cenneti dilerim ve cehennemden sana sığınırım."[10]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ يَا اَلسَّامِعُ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِى لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ.))

"Allahım! Senin Allah olduğuna, senden başka hak ilah olmadığına, bir ve samed olduğuna, doğmamış ve doğurmamış olduğuna, hiçbir benzerinin olmadığına şehâdet etmemi vesile kılarak senden dilerim."[11]

[1] Buhâri (2/102); Müslim (1/412). Lafızlar, Müslim'e âittir.

[2] Buhâri (2/202); Müslim (1/412).

[3] Buhâri (8/168); Müslim (4/2078).

[4] Müslim (1/534).

[5] Ebu Dâvud (2/86); Nesâî (3/53); Elbâni, "hadis sahihtir" der. Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (1/284).

[6] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (6/35).

[7] Ebu Dâvud. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (2/328).

[8] Nesâî, (4/54-55); Ahmed (4/364); Elbâni, "hadis sahihtir" der; Bkz. Sahih-i Nesâî (1/281).

[9] Nesâî, lafızıyla tahrir etmiştir (3/52); Ahmed (4/338); Elbâni, "hadis sahihtir" der, Bkz. Sahih-i Nesâî (1/280).

[10] Sünen sahipleri rivayet etmiştir. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (2/329).

[11] Ebu Dâvud (2/62), Tirmizi (5/515), İbn-i Mâce (2/1267), Ahmed (5/360), Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (2/329); Sahih-i Tirmizi (3/163).

((اَسْتَغْفِرُ اللهَ (ثَلَاثًا) اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ))

Üç kere: "Allah'tan mağfiret dilerim. Allahım! Sen Selâm'sın (tüm noksanlıklardan uzaksın), selâmet sendendir (selâmeti veren de,vermeyen de sensin). Ey azamet ve ikram sahibi! Senin bereketin pek çoktur." [1]

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا تَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur, her türlü hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Allahım! Senin verdiğine engel olacak kimse yoktur, senin engel olduğuna da verecek kimse yoktur. Makam sahibinin sahip olduğu şeyler, senin yanında kendisine hiçbir fayda vermez." [2]

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَ لَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur, Hamd da O'nadır. O, herşeye gücü yetendir. Güç ve kuvvet ancak Allah'tandır. Allah'tan başka hak ilah yoktur. O'ndan başkasına asla ibâdet etmeyiz. Gizli ve açık her türlü nimet ve fazilet O'nundur. Bütün güzel övgüler O'nadır. Allah'tan başka hak ilah yoktur. Kâfirler hoşlanmasa da dîni (ibâdeti), yalnızca O'na hâlis kılarız." [3]

((سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ، وَاللهُ أَكْبَرُ (ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ)، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ))

(33 kere) "Subhânallah.Elhamdulillah. Allahu Ekber Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur. Hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir." [4]

Her namazdan sonra[5]:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝﴾ [سورة الإخلاص]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: O Allah birdir. Allah Samed'dir, (her şeyden müstağnidir ve her şey O'na muhtaçtır). O doğurmamış ve doğmamıştır. Hiçbir şey O'na denk değildir." [6]

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝﴾ [سورة الفلق]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: Yarattıklarının şerrinden,bastırdığı zaman karanlığın şerrinden, düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden, hased ettiği zaman hasetçilerin şerrinden, tan yerini ağartan Rabbe sığınırım." [7]

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ [سورة الناس]

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: İnsanlar ve cinlerden olup insanların göğüslerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden, insanların Rabbi, insanların hükümdarı ve insanların ilahı olan Allah'a sığınırım." [8]

Her namazdan sonra[9]:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [سورة البقرة الآية : 255]

"Allah, O'ndan başka hak ilah olmayan, kendisini uyuklama ve uyku tutmayan, Hayy, Kayyûm'dur (yaptıklarınızı her an gözetleyendir). Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O'nun izni olmadan katında şefa'at edecek kimdir? Onların işlediklerini, işleyeceklerini bilir. O'nun dilediğinden başka ilminden hiçbir şeyi kavrayamazlar. Kürsüsü[10] gökleri ve yeri kuşatmıştır. Göklerin ve yerin gözetilmesi O'na ağır gelmez. O yücedir, büyüktür." [11]

Sabah ve akşam namazından sonra on defa:

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَ لَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur ve Hamd O'nadır. O, yaşatır ve O, öldürür. O, her şeye gücü yetendir." [12]

Sabah namazında selâmdan sonra;

((اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُّتَقَبَّلًا.))

"Allahım! Senden, faydalı (faydalanacağım ve başkasına fayda vereceğim) bir ilim, helâl bir rızık ve (katında) kabul olunan bir amel dilerim." [13]

[1] Müslim (1/414).

[2] Buhârî (1/255); Müslim (1/414).

[3] Müslim (1/415).

[4] Müslim, (1/418); "Her namazın arkasından böyle söyleyenin günahları, deniz köpüğü kadar bile olsa affedilir." Müslim, (1/418).

[5] Ebu Dâvud (2/86), Nesâî (3/68); Bkz. Sahih-i Tirmizi (2/8), bu üç sûreye "muavvizât" denir. Fethu'l-Bâri (9/62).

[6] İhlas Sûresi

[7] Felak Sûresi

[8] Nas Sûresi

[9] "Her kim bunu her namazın ardından okursa cennete girmesiyle arasında ancak ölümü kalır." Nesâî, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.100); İbn-i es-Sünnî (h.121). Elbânî, "hadis sahihtir" der; Bkz. Sahihu'l Câmi (5/339), Silsiletu'l-Ehâdisi's-Sahihâ (2/697-h.972).

[10] Allah'ın Arşı, Kürsü'ye nisbetle daha geniş ve büyüktür. Kürsü ve Arş kavramları için sahih akide kitaplarına başvurulabilir.

[11] Bakara Sûresi: 255

[12] Tirmizi (5/515), Ahmed (4/227). Bkz. Zâdu'l-Meâd (1/300).

[13] İbn-i Mâce ve diğerleri. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (1/152), Mecmeu'z-Zevâid'e (10/111).

İSTİHÂRE YAPARKEN

((قَالَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَلِّمُنَا الْإِسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ. يَقُولُ : إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْجِعْ رَجْعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ ثُمَّ لِيَقُلْ : اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ. فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اَللّٰهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ - وَيُسَمَّى حَاجَتَهُ - خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ - فَأَقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي، وَاصْرِفْني عَنْهُ، وَأَقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ.))

Câbir b. Abdullah -Allah ondan râzî olsun- şöyle der: "Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize, Kur'an'dan bir sûre öğretir gibi tüm işlerde istihâre etmeyi öğretir ve şöyle buyururdu: -Sizden biriniz bir işi yapmaya karar verirse, (beş vakit) farz namazın dışında iki rekat (nâfile) namaz kılsın. Sonra şöyle desin: -Allahım! İlmine başvurarak senden (bu iki şeyden) en hayırlı olanını isterim. Kudretine dayanarak senden (bu iki şeyden) en uygun olanını takdir etmeni isterim. Senden, yüce ihsanını isterim. Sen güç yetirirsin, ben güç yetiremem. Sen bilirsin, ben bilemem. Sen bilinmeyenleri en iyi bilersin. Allahım! Bu işi -(burada ihtiyacını söyler)- benim için; dinimde, yaşantımda ve işimin sonunda iyi biliyorsan, onu bana takdir et, kolaylaştır ve sonra bereketli kıl. Bu işin benim için; dinimde, yaşantımda ve işimin sonunda şerli olarak biliyorsan, onu benden, beni de ondan uzaklaştır ve benim için nerede olursa hayır olanı takdir et. Sonra, beni ondan (takdir ettiğin hayırdan) razı kıl." [1]

[1] Buhârî (7/162).

VİTİR NAMAZINDA OKUNABİLECEK KUNUT DUALARI

((اَللّٰهُمَّ اهْدِنِيْ فَيَمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِيْ فَيَمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِيْ فَيَمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِيْ فَيَمَّا اَعْطَيْتَ، وَفِنِيْ شَرِّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِيْ وَلَا يُقْضَىٰ عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعْزُ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ.))

"Allahım! Hidâyet verdiklerinin arasında beni hidâyet üzere sâbit kıl. Âfiyet verdiklerinin arasında bana da âfiyet ver. İşlerini üstlendiklerinin arasında benim de işimi üstlen (ve beni nefsim'e bırakma). Verdiğini benim için bereketli kıl ve takdir ettiğin şeylerin şerrinden beni koru. Şüphesiz ki sen (dilediğin şekilde) hükmedersin ve senin hükmünü bozacak kimse yoktur. Kimi dost edinirsen zelil olmaz. [Kimi de düşman edinirsen, o asla aziz olmaz.] Rabbimiz, sen mübârek ve yücesin." [1]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوْبَتِكَ، وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْكَ، لَا اُحْصِيْ ثَنَاءً عَلَيْكَ، اَنْتَ كَمَا اَتَّيْتُ عَلَىٰ نَفْسِكَ.))

"Allahım! Öfkenden rızana, cezalandır-mandan bağışlamana sığınırım. Senden, sana sığınırım. Sana olan övgüleri sayamam. Sen kendini övdüğün gibisin." [2]

((اَللّٰهُمَّ اِيَّاكَ تَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّيْ وَنَسْجُدُ، وَاِلَيْكَ نَسْعٰى وَنَحْفِدُ، رَزَجُوْ رَحْمَتَكَ، وَنَخْشٰى عَذَابَكَ، اِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِيْنَ مُلْحَقٌ. اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَغِيْثُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُثْنِيْ عَلَيْكَ الْخَيْرَ، وَلَا نَكْفُرُكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنَخْضَعُ لَكَ، وَنَخْلَعُ مِنْ يَكْفُرُكَ.))

"Allahım! Ancak sana ibâdet ederiz. Senin için namaz kılar ve secde ederiz. Yalnızca sana yönelir ve koşarız. Rahmetini ümit eder ve azabından korkarız. Azabın kâfirlere mutlaka erişir. Allahım! Senden yardım ve mağfiret dileriz. Seni hayırla överiz. Seni inkâr etmeyiz. Sana îmân ederiz. Sana boyun eğer ve seni inkâr edeni terk ederiz." [3]

[1] Sünen sahipleri, Ahmed, Dârimî, Beyhâkî; Parantez [] içindeki lafız Beyhâkî'nin rivâyetidir. Bkz. Sahih-i Tirmizî (1/144), Sahih-i İbn-i Mâce (1/194), İrvâ'u'l-Ğalîl (2/172).

[2] Sünen sahipleri, Ahmed. Bkz. Sahih-i Tirmizî (3/180), Sahih-i İbn-i Mâce (1/194), İrvâ'u'l-Ğalîl (2/175).

[3] Beyhâkî, isnadının sahîh olduğunu söyler, Sünenü'l-Kübrâ (2/211). Allâme Elbâni, "İsnâdı sahîh ve Ömer -radıyallahu anh-'a mevkûf bir rivâyettir" der, İrvâ'u'l-Ğalîl (2/170).

VİTİRDE SELÂMDAN SONRA

((سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ.))

"Her türlü noksanlıklardan uzak olan mutlak hükümdar Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim."

Bunu üç kere söyler, üçüncüsünde yüksek bir sesle ve uzatarak şöyle der:

[رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ]

[Meleklerin ve Ruh'un Rabbi.] [1]

[1] Nesâî (3/244), Dârekutnî ve diğerleri. Parantez [] içi Dârekutnî rivâyetinin ziyâdesidir ve isnadı sahihtir, (2/31). Bkz. Zâdu'l-Meâd, (ilgili hadisin tenkidî; Şuayb ve Abdülkâdir el-Arnâvût) (1/337).

ÜZÜNTÜ VE KEDER ANINDA YAPILABİCEK DUÂLAR

((اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ اُمَّتِكَ، نَاصِيَّتِيْ بِيَدِكَ، مَا ضَلَّ فِيْ حُكْمِكَ، عَذِلْ فِيْ قَضَاؤِكَ، اَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ، اَوْ اُنْزِلَتْ فِيْ كِتَابِكَ، اَوْ عَلَّمَتْهُ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ، اَوْ اِسْتَأْثَرْتُ بِهِ فِيْ عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، اَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبِيْعَ قَلْبِيْ، وَتُوَرِّثْ صَدْرِيْ، وَجَلَاءَ حُزْنِيْ، وَكَهَابَ هَمِّيْ.))

"Allahım! Ben senin kulunum. Erkek ve kadın kullarının çocuğuyum. Alnım (kontrolüm) senin elindedir. Benim hakkımda senin hükmün geçerlidir. Senin, benim hakkımdaki takdirin adâlettir. Kendini isimlendirdiğin yahut Kitabında indirdiğin, yahut kullarından birisine öğrettiğin, yahut katındaki gayb ilminde kendine has kıldığın, sana âit her ismin hakkıyla: Kur'ân'ı, kalbimin sevinci, gönülümün rahata kavuşması, hüznümün ortadan kalkması ve kederimin gitmesi (için vesile) kıl (manı dilerim)." [1]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ.))

"Allahım! Keder ve hüzünden, acizlik ve tembellikten, cimrilik ve korkaklıktan, borcun belimi bükmesinden ve insanların bana galip gelmesinden sana sığınırım."[2]

SIKINTI ANINDA YAPILABİLECEK DUÂLAR

((لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ الْعَظِيْمُ الْحَلِيْمُ، لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ، لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ.))

"Azîm ve Halîm olan Allah'tan başka hak ilah yoktur. Yüce Arş'ın Rabbi olan Allah'tan başka hak ilah yoktur.Göklerin ve Kerîm Arş'ın Rabbi olan Allah'tan başka hak ilah yoktur."[3]

((اَللّٰهُمَّ رَحْمَتَكَ اَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِيْ اِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلَحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ، لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ.))

"Allahım! Sadece senin rahmetini umarım.Göz açıp kapayınca-ya kadar -bile olsa- beni nefsim'e bırakma. Bütün işlerimi (ve hâlimi) düzelt. Senden başka hak ilah yoktur."[4]

((لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ، سُبْحَانَكَ اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ.))

"(Allahım!) Senden başka hak ilah yoktur. Seni tüm noksan sıfatlardan tenzih ederim. Gerçekten ben zâlimlerden oldum."[5]

((اَللهُ اللهُ رَبِّيْ لَا اَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا.))

"Ey Allah! Ey Allah! Ben Rabbime hiçbir şeyi ortak koşmam."[6]

[1] Ahmed, (1/391). Elbâni, tashih etmiştir.

[2] Buhârî, (7/158). Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- bu duayı çokça yaptı. Bkz. Fethu'l-Bâri (11/173).

[3] Buhârî, (7/153), Müslim, (4/2092).

[4] Ebu Davud (4/324), Ahmed (5/42) Elbâni, hadisin hasen olduğunu söyler; bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (3/959).

[5] Tirmizî, (5/529). Hâkim, sahih olduğunu söylemiş, İmam Zehebi de buna muvafakat etmiştir; (1/505). Bkz. Sahih-i Tirmizî (3/168).

[6] Ebu Davud, (2/87); bkz. Sahih-i İbn-i Mâce, (2/335).

NAZAR ETMEKTEN ENDİŞELENİNCE

Hz Peygamber sav buyurdu ki: "Sizden biriniz,(müslüman) kardeşinde veya kendi-sinde veyahut da malında hoşuna giden bir şey gördüğünde, [onun için bereketli olmasını dilesin]. Çünkü nazar, haktır."[1]

[1] Ahmed, Müsned (4/447); İbn-i Mâce, Mâlik, Elbâni, sahih demiştir; Bkz. Sahihu'l-Câmi (1/212); Bkz.Zâdû'l-Meâd, thk. Abdülkâdir el-Arnâvût (4/170).

KORKU VE DEHŞET ANINDA

((لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ.))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur."[1]

[1] Buhârî, bkz. Fethu'l-Bâri (6/181); Müslim, (4/2208).

DÜŞMAN VEYA GÜÇ SAHİBİ BİRİSİYLE KARŞILAŞINCA YAPILABİLECEK DUALAR

((اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَجْعَلُكَ فِيْ نُحُوْرِهِمْ، وَنَعُوْذُ بِكَ مِنْ شُرُوْرِهِمْ.))

"Allahım! Biz, onları düşman ile baş başa bırakır ve onların şerlerinden sana sığınırız."[1]

((اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَضِدِيْ، وَاَنْتَ نَصِيْرِيْ، بِكَ اَحْوَلُ، وَبِكَ اَصْوَلُ، وَبِكَ اَقَاتِلُ.))

"Allahım! Sen benim dayanağımsın, sen benim yardım edenimsin. Senin yardımınla hareket eder, senin yardımınla düşmana saldırır ve senin yardımınla düşmanla savaşırım."[2]

((حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ.))

"Allah bize yeter! O ne güzel vekildir."[3]

GÜÇ VE KUVVET SAHİBİNİN ZULMÜNDEN KORKAN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ:

((اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ، كُنْ لِيْ جَارًا مِنْ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ، وَاَخْرَاجِهِ مِنْ خِلَافِكَ، اَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ اَحَدٌ مِنْهُمْ اَوْ يَطْعَنِيْ، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ كُنَاؤُكَ، وَلَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ.))

Üç kere: "Yedi kat semânın ve Yüce Arş'ın Rabbi olan Allahım! Falan oğlu falanın ve yarattıklarının içerisinde onun taraftarlarından birisinin kötülükte aşırı davranmasından ya da azgınlaşmasından beni koru. Sana sığınan güçlü ve senin övdüğün büyük olur. Senden başka hak ilah yoktur."[4]

((اَللهُ اَكْبَرُ، اَللهُ اَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيْعًا، اَللهُ اَعَزُّ مِمَّا اَخَافُ وَاُخْذَرُ، اَعُوْذُ بِاللّٰهِ الَّذِيْ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ، الْمُمْسِكِ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ اَنْ يَقَعْنَ عَلٰى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فُلَانٍ، وَجُنُوْدِهِ وَاَتْبَاعِهِ وَاَشْيَاعِهِ، مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ، اَللّٰهُمَّ كُنْ لِيْ جَارًا مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ كُنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا اِلَهَ غَيْرُكَ.))

Üç kere: "Allah en büyüktür. Allah, bütün yarattıklarından daha güçlüdür. Allah, korktuğum ve sakındığım şeylerden daha güçlüdür. Kulu falanın, cin ve insan ordularının, taraftarlarının ve ona uyanların şerrinden, Kendisinden başka hak ilah olmayan, yedi kat göğün yerin üzerine düşmesini izniyle engelleyen Allah'a sığınırım. Allahım! Onların şerrinden beni koru. Sana sığınan güçlü ve senin övdüğün büyük olur. İsmi mübarektir. Senden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur."[5]

DÜŞMANA KARŞI YAPILABİLECEK DUÂ:

((اَللّٰهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيْعَ الْحِسَابِ، اِهْرِمِ الْاَخْرَابَ، اَللّٰهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلِّزْلِهِمْ.))

"Ey Kitabı (Kur'an'ı) indiren, hesabı çabuk gören Allahım! Düşman gruplarını hezimete uğrat! Allahım! Onları hezimete uğrat ve onları (belâlarla) sars."[6]

BİR TOPLULUKTAN KORKUNCA YAPILABİLECEK DUÂ:

((اَللّٰهُمَّ اكْفِنِيْهِمْ بِمَا شِئْتَ.))

"Allahım! Beni, onlara karşı dilediğin şekilde koru."[7]

[1] Ebu Dâvud, (2/89); Hâkim, sahih olduğunu söylemiş, İmam Zehebî de buna muvafakat etmiştir.

[2] Ebu Davud (3/42), Tirmizi, (5/572); bkz. Sahih-i Tirmizi, (3/183).

[3] Buhârî, (5/172).

[4] Buhârî, Edebu'l-Müfred, (h.707); Elbâni, sahih olduğunu söylemiştir, bkz. Sahih-i Edebi'l-Müfred, (h.545).

[5] Buhârî, Edebu'l-Müfred, (h.708); Elbâni, sahih olduğunu söyler; bkz. Sahih-i Edebi'l-Müfred, (h.546).

[6] Müslim, (3/1362).

[7] Müslim, (4/2300).

ŞEYTANLARIN HİLE VE TUZAĞINI BOŞA ÇIKARMAK İÇİN YAPILABİLECEK DUA

((اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ الَّتِيْ لَا يَجَاوِزُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَبَرًّا وَذَرًّا، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ فِيْهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا دَرَأَ فِي الْاَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ اِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ بِاَرْحَمٰنُ.))

"Yarattıklarının,yoktan var ettiklerinin şerrinden; gökten inenin ve göğe yükselenin şerrinden, yere ektiğinin ve yerden çıkanın şerrinden, gece ve gündüz fitnelerinin şerrinden, hayırla kapıyı çalanın dışında her kapıyı çalanın şerrinden, iyi ve kötünün onun dışına çıkamayacağı Allah'ın noksansız kelimelerine sığınırım; Ya Rahmân!."[1]

[1] Ahmed, (3/419) sahih bir isnadla; İbn-i es-Sünnî, (h.637); Abdülkâdir el-Arnâvût, sahih demiştir; bkz. thk. Tahâvî (s.133); Mecmau'z-Zevâid, (10/127).

ÎMÂNDÂ ŞÜPHEYE DÜŞÜNCE

"Allah'a sığınır."[1] "Şüphe duyduğu şeyi terk eder."[2]

((آمَنْتُ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ))

"Allah'a ve O'nun elçilerine îmân ettim" der.[3]

Allah Teâlâ'nın şu âyetini okur:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۲﴾

"O, Evvel'dir, Âhir'dir, Zâhir'dir ve Bâtın'dır. O, her şeyi hakkıyla bilendir."[4]

[1] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (6/336); Müslim (1/120)

[2] Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri (6/336); Müslim (1/120)

[3] Müslim, (1/119-120).

[4] Hadîd Sûresi: 3. Ebu Dâvud. Elbâni, hadisin hasen olduğunu söyler; bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (3/962).

ŞEYTAN VE VESVESEYE KARŞI

"Şeytandan Allah'a sığınmak."[1] "Ezan okumak."[2] "Zikir yapmak ve Kur'ân-ı Kerîm okumak."[3]

NAMAZDA VE KUR'ÂN OKURKEN VESVESEYE DÜŞÜNCE

((اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ))

"Allah'ın rahmetinden kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım" der ve sol tarafına hafifçe üç defa tükürür.[4]

[1] Ebu Dâvud (1/206),Tirmizi.Bkz.Mü'minûn Sûresi:98-99,Sahih-i Tirmizi (1/77). [2] Buhâri, (1/151); Müslim, (1/291), [3] "Evlerinizi kablirlere çevirmeyin. Şeytan içinde Bakara sûresi okunan evden kaçır."Müslim (1/539).Sabah ve akşam, uykudan önce ve uyanınca okunan zikirler, yine eve girerken ve evden çıkarken, mescide girip çıkarken yapılan zikirler şeytanı uzaklaştırır.Aynı zamanda sahih olan başka zikirler; uykudan önce "Ayete'l Kürsî" (Bakara Sûresi: 255) ve "Âmene'r-Rasûlü"yü (Bakara Sûresi: 285-286) okumak da şeytanı uzaklaştıran şeylerdendir. "Kim yüze kere: "Allah'tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve hiçbir ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir." derse bu, gün boyunca onu şeytandan korur. Ayrıca ezan da şeytanı defeder." [4] Müslim, (4/1729); Osman b. Âs -Allah ondan râzî olsun-: "Böyle yaptım ve Allah, vesveseyi benden giderdi" demiştir.

GÜNAHA DÜŞÜNCE YAPILABİLECEK DUA

((مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ))

"Günah işleyen bir kul güzelce abdest alır; ardından kalkıp iki rekat namaz kılar ve sonra Allah'tan bağışlanma dilerse, Allah mutlaka onu bağışlar."[1]

[1] Ebu Dâvud, (2/86), Tirmizi (2/257); Elbâni, tashih etmiştir; bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (1/2837).

ZOR BİR İŞLE KARŞILAŞINCA

((اَللّٰهُمَّ لَا سَهْلَ اِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا، وَاَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ اِذَا شِئْتَ سَهْلًا))

"Allahım! Senin kolay kıldığından başka kolay yoktur. Eğer sen dilerse zoru kolay kılarısın."[1]

[1] İbn-i Hibban, es-Sahih (Mevârid) (h.2427) ve İbn-i es-Sünnî, (h.351). Hafız İbn-i Hacer, “Bu sahih bir hadistir” der. Abdülkadir El-Arnâvût, e-Ezkâr’ın tahririnde sahih olduğunu söyler (s.106).

İSTENİLMEYEN DURUMLARDA

((قَدَّرُ اللهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ))

"Allah’ın takdiridir. O neyi dilerse, onu yapar."[1]

[1] “Kuvvetli mümin, zayıf müminden Allah’a daha hayırlı ve daha sevimlidir. Hepsinde de hayır vardır.Yararına olan şeyde hırslı ol. Allah’tan yardım dile, âciz olma! Sana bir şey isâbet ederse, “keşke şöyle şöyle yapsaydım” deme. Fakat “Allah’ın takdiridir.O ne dilerse, onu yapar” de. Çünkü “keşke” şeytanın ameline yol açar.” Müslim, (4/2052).

BORCU ÖDEYEBİLMEK İÇİN

((اَللّٰهُمَّ اكْفِنِيْ بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَاَغْنِنِيْ بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ))

"Allahım! Helâl rızıkla yetinmeyi ve haramından uzak durmayı bana nasip eyle. Beni başkalarına muhtaç kılmayıp lütfunla zengin kıl."[1]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ))

"Allahım! Keder ve hüzünden, âcizlik ve tembellikten, cimrilik ve korkaklıktan, borcun belimi bükmesinden ve insanların bana üstün gelmesinden sana sığınırım."[2]

[1] Tirmizi, (5/560); Bkz. Sahih-i Tirmizi, (3/180).

[2] Buhârî, (7/158).

ÇOCUĞU OLANI TEBRİK VE BUNA KARŞILIK İÇİN

((بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ وَرَزَقْتَ بِهِ))

"Sana bahşedilen (çocuğu) Allah, senin için mübârek kılsın. Onu bahşeden (Allah’a) şükredesin. (Çocuğun) buluşa ersin ve onun iyiliğiyle rızıklandırılâsın."

((بَارَكَ اللهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللهُ خَيْرًا، وَرَزَقَكَ اللهُ مِنْهُ، وَأَجْرَكَ ثَوَابَكَ))

"Allah da sana bereket versin ve bereketini dâim kılsın. Allah seni hayırla mükafatlandırsın. Allah seni de bir benzeri ile rızıklandırsın ve sevabını çoğaltsın" şeklinde karşılık verir.[1]

[1] Bkz. Nevevi, el-Ezkâr (s.349), Selim el-Hilâlî, Sahihu'l-Ezkâr (2/713).

ÇOCUKLARIN MUHAFAZASI İÇİN

((اُعِيْذُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَّامَةٍ))

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, Hasan ve Hüseyin’i; "Sizi, her şeytan ve haşereden, her kötü gözden, Allah’ın eksiksiz sözlerine (isimlerine ve kitaplarına) sığındırıyorum" diyerek sakındırırdı.[1]

[1] Buhâri, (4/119), İbn-i Abbas –Allah ondan râzı olsun-, hadisi.

VÜCUTTA AĞRI HİSSEDİLİNCE

Elini vücudundaki ağrıyan yerin üzerine koy ve üç kere:

((بِسْمِ اللَّهِ))

"Allah'ın adıyla" dedikten sonra yedi kere şöyle de:

((اَعُوْذُ بِاللّٰهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا اَجِدُ وَاُحَاذِرُ.))

"Bulduğum ve korktuğum (acının) şerrinden, Allah’a ve O’nun kudretine sığınırım." [1]

[1] Müslim, (4/1728).

HASTA ZİYÂRETİNDE

((لَا بَأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ.))

"Zararı yok, inşaallah günahlarını temizler." [1]

((أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ.))

Yedi kere: "Yüce Arş’ın Rabbi olan Yüce Allah’tan sana şifâ vermesini dilerim." [2]

[1] Buhâri, bkz. Fethu’l-Bâri (10/118).

[2] “Müslüman bir kul, eceli gelmemiş bir hastayı ziyâret eder ve yedi kere bu duâyı derse, o hasta şifâ bulur.” Tirmizi, Ebu Dâvud. Bkz. Sahih-i Tirmizi (2/210), Sahihu’l-Câmi (5/180).

HASTA HAYATINDAN ÜMÎT KESİNCE

"Allahım! Beni bağışla ve bana merhamet eyle. Beni Refîk-i A’lâ’ya kavuştur." [1]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- vefâtı yaklaştığı zaman (ölümün ateşini veya baygınlığını gidermek için) ellerini suya daldırıp yüzünü silmeye başlar ve şöyle derdi:

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، إِنَّ لِّلْمَوْتِ لَسَكْرَاتٍ.))

"Allah’tan başka hak ilah yoktur. Şüphesiz ki ölümün sekerâtı (zorlukları) vardır." [2]

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))

152- "Allah’tan başka hak ilah yoktur. Allah en büyüktür. Allah’tan başka hak ilah yoktur. O birdir. Allah’tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve O’nun ortağı yoktur. Allah’tan başka hak ilah yoktur. Mülk O’nundur, hamd da O’nadır. Allah’tan başka hak ilah yoktur. Güç ve kuvvet ancak Allah’tandır." [3]

[1] Buhâri, (7/10); Müslim, (4/1893).

[2] Buhâri, bkz. Fethu’l-Bâri, (8/144).

[3] Tirmizi, İbn-i Mâce. Elbâni, sahihtir der. Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/152), Sahih-i İbn-i Mâce (2/317).

VEFÂT ETMEK ÜZERE OLANA

"Kimin (ölmeden önce) son sözü, ‘La ilâhe illallah’ olursa, cennete girer.” [1]

[1] Ebu Dâvud, (3/190). Bkz. Sahihu'l-Câmi (5/432),

BAŞA BELÂ GELİNCE

((إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا.))

"Şüphesiz ki bizler, Allah'ın kullarıyız ve (âhirette) dönüşümüz de yalnızca O'nadır. Allah'ım! Başıma gelen musibet sebebiyle bana ecir ver ve bana ondan daha hayırlısını bağışla."[1]

[1] Müslim, (2/632).

VEFÂT EDENİN GÖZLERİNİ KAPATIRKEN

((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ (بِاسْمِهِ) وَارْقِعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْعَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَامْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنُورَ لَهُ فِيهِ.))

"Allahım! Falanı -ölenin ismini söyler- bağışla. Hidâyete erenler arasında derecesini yükselt. Geride kalanlarına vekil ol. Ey âlemlerin Rabbi! Bizi ve onu bağışla. Kabrini genişlet ve onu orada nurlandır."[1]

[1] Müslim, (2/634).

CENÂZE NAMAZINDA ÖLÜ İÇİN

((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالطَّلْحِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الْقُوتَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِزَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ].))

"Allahım! Onu bağışla ve ona merhamet et. Ona âfiyet ver ve onu affet. Onu hoş karşıla ve yerini genişlet. Onu su, kar ve dolu ile yıka. Onu, beyaz elbisenin kirden temizlendiği gibi günahlardan temizle. Ona; yurdundan daha hayırlı bir yurt, âilesinden daha hayırlı bir âile, eşinden daha hayırlı bir eş ver. Onu cennete koy. Onu kabir azabından ve [cehennem azabından] koru."[1]

((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا، وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا، وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا. اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَخِيهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَخْرِمْْنَا أَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ.))

"Allahım! Dirimize ve ölümüze, küçüğümüze ve büyüğümüze, erkeğimize ve kadınıma, hazır olanımıza ve olmayanımıza mağfiret eyle. Allahım! Bizden kimi yaşatırsan, onu İslâm üzere yaşat. Kimi de öldürürsen, onu imân üzere öldür. Allahım! Onun ecrinden bizi mahrum etme ve bizi ondan sonra saptırma."[2]

((اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانًا بَنَ فُلَانٍ فِي ذِمَّتِكَ، وَحَبْلٍ جَوَارِكَ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَقَاءِ وَالْحَقِّ. فَاعْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.))

"Allahım! Falan oğlu falan senin emânet ve korumandadır. Onu, kabir fitnesinden ve cehennem azabından koru. Sen vefâ ve hak sahibisin. Onu bağışla ve ona merhamet et. Şüphesiz sen, çok bağışlayısın, çok merhametlisin."[3]

((اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ إِحْتَاجٌ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا قَرِذَ فِي حَسَنَاتِهِ وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ.))

"Allahım! Ben, senin kulunum. Rahmetine muhtaç olan kadın kulunun oğluyum. Sen ona azap etmek-ten müstağnisin. Eğer iyilik sahibi ise onun iyiliklerini artır. Eğer günahkâr ise, onu bağışla."[4]

[1] Müslim, (2/663).

[2] İbn-i Mâce, (1/480), Ahmed (2/368); Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce, (1/252).

[3] İbn-i Mâce, Ebu Dâvud, (3/211); Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce, (1/251).

[4] Hâkim, sahih olduğunu söylemiş İmam Zehebi de muvafakat etmiştir, (1/359); Elbâni, Ahkâmü'l-cenâiz (s.125).

BÜLÛĞA ERMEDEN ÖLEN ÇOCUĞUN CENÂZESİNDE

((اَللّٰهُمَّ اَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ.))

"Allahım! Onu kabir azabından koru."[1]

Şöyle derse de güzel olur:

((اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ قَرَطًا وَ دُخْرًا لِوَالِدَيْهِ، وَشَفِيعًا مُجَابًا. اَللّٰهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا وَاعْظِمْ بِهِ اُجُورَهُمَا، وَالْحَقِّهُ بِصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي كِفَالَةِ اِبْرَاهِيمَ، وَفِيهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطِنَا، وَمَنْ سَبَقَنَا بِالْإِيمَانِ.))

"Allahım! Onu, ana-babasına (cennete girişte) öncü, onlar için saklanmış bir nimet ve şefaati kabul edilen bir şefaatçi kıl. Allahım! Onunla, ana babasının mizânını ağırlaştır ve ecirlerini büyük eyle. Onu, salih müminlere kat ve (kıyâmet günü) İbrahim -aleyhisselâm-'ın kefâletinde kıl. Rahmetinle onu cehennem azabından koru. Ona evinden daha iyi bir ev, âilesinden daha hayırlı bir âile ver. Allahım! Evvelimizi, öncülerimizi ve bizden önce îmân edenleri bağışla."[2]

((اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا قَرَطًا، وَسَلَفًا، وَأَجْرًا.))

"Allahım! Onu bizim için bir öncü, selef ve bir mükâfat kıl."[3]

[1] Said b. Müseyyib şöyle der: Ebu Hureyre'nin arkasında günahsız bir çocuğun namazını kıldım ve onu şöyle derken işittim... hadis zikredilir". Mâlik, el-Muvattâ (1/288), İbn Ebî Şeybe, el-Musannaf (3/217), Beyhaki, (4/9). Şuayb el-Arnâvût, hadisin sahih olduğunu söyler; bkz. Bağavi, Şerhu's-Sünne (ilg. hadis tenkid: 5/357). [2]Bkz.İbn-i Kudâme,Muğni(3/416); Bin Baz,Durûsu'l-Muhimme (s.15). [3] "Hasan,çocuğun cenazesinde Fatihâ'yı okur ve şöyle derdi.. Hadis zikredilir". Beğavi, Şerhu's-Sünne; Abdürrezzak (h.6588); Buhârî, Kitabu'l-Cenâiz (h.65): ta'likan, Cenazenin Üzerinde Fatiha Okuma Babı, (2/113).

TAZİYEDE

((اِنَّ لِلّٰهِ مَا اَخَذَ، وَلَهُ مَا اَعْطٰى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِاَجَلٍ مُّسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ.))

"Aldığı Allah'ındır, verdiği Allah'ındır. Her şey O'nun katında belirli bir ecel iledir. Sabret ve karşılığını Allah'tan bekle."[1]

Şöyle derse de güzel olur:

((اَعْظَمَ اللهُ اَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاكَ وَعَقَرَ لِمَيِّتِكَ.))

"Allah ecirini büyük kılsın, sabrını güzel eylesin ve ölünü bağışlasın."[2]

[1] Buhârî, (2/80); Müslim, (2/636). [2] Nevevi, el-Ezkâr (s.126).

CENÂZE KABRE KONULURKEN

((بِسْمِ اللّٰهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ.))

"Allah'ın adıyla ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünneti üzere."[1]

[1] Ebu Dâvud, (3/314); Ahmed: "Allah'ın adıyla ve Rasûlullah'ın milleti üzere" lafzıyla. İki sened de sahihtir.

CENÂZE DEFNEDİLDİKTEN SONRA

((اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اَللّٰهُمَّ كَبِّرْهُ.))

"Allahım! Onu bağışla ve (kabirdeki sorguda) sabit kıl."[1]

[1] Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ölünün definini bitirince başında durur ve şöyle derdi: “Kardeşiniz için bağışlanma isteyin ve onun için sebat dileyin. Çünkü o şu anda sorguya çekiliyor.” Ebu Dâvud, (3/315); Hakim, sahih olduğunu söylemiş, İmam Zehebi de buna muvafakat etmiştir. (1/370)

KABİR ZİYÂRETİNDE

((اَلْسَّلَامُ عَلَیْكُمْ اَهْلَ الدِّيَارِ، مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ [وَيَرْحَمُ اللهُ الْمُسْتَفْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ] أَسْأَلُ اللهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ.))

"Bu diyarın mümin ve müslüman sakinleri! Selâm sizin üzerinize olsun.Biz de Allah’ın izniyle size kavuşacağız. [Allah, bizden önce ölenlere ve sonraya kalanlara rahmet etsin]. Allah’tan bizim ve sizin için âfiyet dilerim."[1]

[1] Müslim, (2/671); İbn-i Mâce (1/494), Bureyde -Allah ondan râzı olsun-’dan lafızlar, İbn-i Mâce.Parantez [] arası; Müslim, Âişe -Allah ondan râzı olsun-’dan (2/671).

RÜZGÂR ESERKEN

((اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا.))

"Allahım! Senden bu rüzgarın hayrını diler ve şerrinden de sana sığınırım."[1]

((اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ.))

"Allahım! Senden bu rüzgarın hayrını, onda bulunanın hayrını ve onunla birlikte gönderilenin hayrını dilerim. Onun şerrinden, onda bulunan şeyin şerrinden ve onunla birlikte gönderilen şeyin şerrinden sana sığınırım."[2]

[1] Ebu Dâvud, (4/326); İbn-i Mâce, (2/1228). [2] Müslim, (2/616); Buhâri, (4/76).

GÖK GÜRLEDİĞİNDE

((سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ.))

"Gök gürültüsünün hamd ederek; meleklerin de heybetinden dolayı kendisini tesbih ettiği (Allah’ı) tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[1]

[1] Abdullah b. Zübeyr -Allah ondan râzı olsun- gök gürültüsünü işitince konuşmayı bırakır ve şöyle derdi:..Hadis zikredilir”. Muvatta, (2/992). Elbâni, “Mevkuf olarak isnadı sahihtir” der.

YAĞMUR İSTERKEN

((اَللّٰهُمَّ اَسْقِنَا غَيْثًا مُّغِيثًا مَرِيئًا مَرِيْعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ.))

"Allahım! Bize hemen, geciktirmeden, faydalı, zararsız, bereketli, hazmı kolay ve imdadımıza yetişen bir yağmur ver."[1]

((اَللّٰهُمَّ اَغْنِنَا، اَللّٰهُمَّ اَغْنِنَا، اَللّٰهُمَّ اَغْنِنَا.))

"Allahım! Bize yağmur ver.Allahım! Bize yağmur ver.Allahım! Bize yağmur ver."[2]

((اَللّٰهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهَائِمَكَ، وَانْثُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَخِي بَلَدَكَ الْمَيِّتَ.))

"Allahım! Kullarına ve bütün hayvanlarına su ver. Rahmetini yay ve (bu) cansız beldene hayat ver."[3]

YAĞMUR YAĞARKEN

((اَللّٰهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا))

"Allahım! Bunu faydalı çok yağmur eyle."[4]

YAĞMURDAN SONRA:

((مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللهِ وَرَحْمَتِهِ))

"Allah'ın lütuf ve rahmetiyle bize yağmur yağdırıldı."[5]

YAĞMURUN KESİLMESİ İÇİN

((اَللّٰهُمَّ حَوَالَيْنَا وَ لَا عَلَيْنَا. اَللّٰهُمَّ عَلَى الْاَكَامِ وَالْظِّرَابِ وَ بُطُونِ الْاَوْدِيَةِ وَ مَنَابِتِ الشَّجَرِ))

"Allahım! Üzerimize değil etrafımıza yağmur yağdır. Allahım! Tepelere,dağlara, vâdilere ve ağaç biten yerlere yağdır."[6]

[1] Ebu Dâvud (1/303) Elbâni, sahihtir der; bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (1/216). [2] Buhâri, (1/224); Müslim, (2/613). [3] Ebu Dâvud (1/305). Elbâni, hadisin hasen olduğunu söyler; bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (1/218).

[4] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (2/518). [5] Buhâri, (1/205); Müslim, (1/83). [6] Buhâri, (1/224); Müslim (2/614)

HİLÂLİ GÖRÜNCE

((اَللهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُمَّ اَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِيْمَانِ، وَ السَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ، وَ التَّوْفِيقِ لِمَا نُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَى، رَبُّنَا وَ رَبُّكَ اللهُ))

"Allah en büyüktür.Allahım! Hilali bize emniyet, îmân, selâmet, İslâm, sevdiğin ve râzı olduğun şeylerde başarı ayı kıl ey Rabbimiz.(Ey hilâl!) Benim ve senin Rabbin Allah'tır."[1]

[1] Tirmizi, (5/504); Dârimi, lafzıyla (1/336); bkz. Sahih-i Tirmizi (3/157).

İFTARI AÇTIKTAN SONRA

((ذَهَبَ الظَّمْأُ وَ ابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَ كَبَّتِ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللهُ))

"(Kuruluğun gitmesiyle) susuzluk gitti; damarlar ıslandı, (yorgunluk ortadan kalktı ve) Allah'ın izniyle ecir sâbit oldu."[1]

((اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِیْ وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ اَنْ تَغْفِرَ لِیْ))

"Allahım! Her şeyi kaplayan rahmetinle beni bağışlamayı dilerim."[2]

[1] Ebu Dâvud, (2/306) ve Diğerleri. Bkz. Sahih-i-Câmi (4/209). [2] İbn-i Mâce, (1/557), Abdullah b. Amr'ın -Allah ondan râzı olsun- duâsından. Hafız İbn-i Hacer, hasen olduğunu söyler, el-Ezkâr. bkz. şerhi (4/342).

YEMEKTEN ÖNCE

"Biriniz yemeğe başlarken;

((بِسْمِ اللهِ))

'Bismillah' desin. Başında söylemeyi unutursa, hatırladığı zaman;

((بِسْمِ اللهِ فِيْ اَوَّلِهِ وَآخِرِهِ))

Başında ve sonunda Bismillah’ desin.”[1]

"Allah’ın yemekle nimetlendirdiği kimse şöyle desin:

((اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيْهِ، وَ اطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ.))

'Allahım! Bizim için bu yemekte bereket kıl ve bize bundan daha hayırlısını (cennet yiyeceği) yedir."

Allah’ın sütle susuzluğunu giderdiği kimse de şöyle desin:

((اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيْهِ، وَ رِزْقًا مِنْهُ.))

"Allahım! Bizim için bu içecekte bereket kıl ve bize bundan daha fazla ver.”[2]

[1] Ebu Dâvud, (3/347); Tirmizi, (4/288). Bkz. Sahih-i Tirmizi (2/167). [2] Tirmizi, (5/506). Bkz. Sahih-i Tirmizi, (3/158).

YEMekten SONRA

((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اطْعَمَنِيْ هَذَا وَ رَزَقَنِيْهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّيْ وَلَا قُوَّةَ.))

"Benden hiçbir güç ve kuvvet harcamak-sızın bana bu yemeği yediren ve beni onunla rızıklandıran Allah’a hamd olsun.”[1]

((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْدًا كَثِيْرًا طَيِّبًا مُّبَارَكًا فِيْهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ وَلَا] مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْنًى عَنْهُ رَبَّنَا.))

"Riyâdan uzak ve bereketi kesilmeyen çok, sonsuz ve terk olunmayan, kendisinden müstağni olunmayarak yapılan hamd, Rabbimiz Allah’adır.”[2]

[1] Nesâi dışında diğer sünen sahipleri. Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/159). [2] Buhâri, (6/214); Tirmizi, lafzıyla (5/507).

YEMEK SU VS İKRAM EDENE

MİSÂFİRİN YEMEK SAHİBİ İÇİN YAPACAĞI DUÂ:

((اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيْمَا رَزَقْتَهُمْ، وَ اغْفِرْ لَهُمْ، وَ ارْحَمْهُمْ.))

"Allahım!Onlara rızık olarak verdiklerine bereket ver, onları bağışla ve onlara merhamet et.”[1]

KENDİSİNE SU İÇİREN VEYA İÇİRMEK İSTEYEN KİMSE İÇİN YAPILAN DUÂ:

((اَللّٰهُمَّ اطْعِمْ مَنْ اطْعَمَنِيْ وَ اسْقِ مَنْ سَقَانِيْ.))

"Allahım! Bana yemek verene yemek ver. Bana su verene su ver.”[2]

ORUÇLUNUN, İFTAR YEMEĞİ VEREN KİMSE İÇİN İFTARINI AÇTIKTAN SONRA YAPACAĞI DUÂ:

((اَفْطَرْتُ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُوْنَ، وَ اَكَلْتُ طَعَامَكُمْ الْاَبْرَارُ، وَ صَلَّيْتُ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ.))

"Oruçlular yanınızda iftar etsin, yemeğinizi iyiler yesin ve melekler sizin için Allah'a istiğfarda bulunsun.”[3]

ORUÇLU OLDUĞU HALDE YEMEĞE DÂVET EDİLEN VE ORUCUNU BOZMAYANIN YEMEK SAHİBİ İÇİN YAPACAĞI DUÂ[4]:

"Sizden biriniz yemeğe dâvet edilirse, icâbet etsin. Oruçlu ise (yemek sahibi için) duâ etsin. Oruçlu değilse yemekten yesin."[5]

[1] Müslim, (3/1615). [2] Müslim, (3/126). [3] Ebu Dâvud, Sünen (3/367); İbn-i Mâce,(1/556);Nesai, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.296-298): Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bunu bir ev halkı yanında iftar ettiği zaman söylediğini belirtir. Elbâni, sahih olduğunu söyler; bkz. Sahih-i Ebi Dâvud (2/730). [4] Nafile oruç tutarken, iftardan önce yanında sofrâ kurulan. [5] Müslim, (2/1054).

MEVSİMİN İLK MEYVESİ GÖRÜLÜNCE

((اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيْ كُمْرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِيْ مَدِيْنَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِيْ صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِيْ مُدْنَا.))

"Allahım! Meyvemizi bize bereketli kıl. Medinemizi bize mübârek eyle. Sa'mıza bereket ver. Müdd'ümüze bereket ver."[1]

[1] Müslim, (2/1000); Sa' ve Müdd, bir tür hacim ölçüleridir.

AKSIRINCA

"Sizden biriniz aksırınca:

((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ.))

‘Elhamdulillah’ desin. (Bunu işiten) kardeşi veya arkadaşı:

((يَرْحَمُكَ اللهُ.))

‘Allah sana merhamet etsin’ desin.(Aksıran da ona):

((يَهْدِيْكُمْ اللهُ وَيُصْلِحْ بَالَكُمْ.))

"Allah size hidâyet etsin ve hâlinizi düzeltsin’ desin."[1]

KÂFİR, AKSIRDIDIĞI ZAMAN ALLAH'A HAMD EDERSE

((يَهْدِيْكُمْ اللهُ وَيُصْلِحْ بَالَكُمْ.))

"Allah size hidâyet etsin ve hâlinizi düzeltsin."[2]

[1] Buhâri, (7/125). [2] Tirmizi, (5/82); Ahmed (4/400); Ebu Dâvud (4/308); bkz. Sahih-i Tirmizi (2/354).

EVLENEN KİMSE İÇİN

((بَارَكَ اللهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِيْ خَيْرٍ))

"Allah senin için bereketli kılsın ve bereketini dâim etsin.İkinizin arasını hayırdâ birleştirsın."[1]

[1] Nesâi hariç diğer sünen sahipleri. Bkz. Sahih-i Tirmizi (1/316).

EVLENİNCE/YENİ ARAÇ ALINCA

"Sizden biriniz evlenir veya bir hizmetçi satın alırsa şöyle desin:

((اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ.))

"(Elini evlendiği eşinin yahut cariyesinin alnına koyar ve)[1] Allahım! Bunun hayrını ve bunda yarattığın şeyin hayrını (güzel ahlâkını) dilerim. Bunun şerrinden ve bunda yarattığın şeyin şerrinden (kötü ahlâkından) sana sığmırım." "Bir deve (veya binek) satın alınca da hörgücünden tutsun ve böyle duâ etsin."[2]

[1] Ebu Dâvud:2160 Elbânî hasen demiştir. [2] Ebu Dâvud, (2/248); İbn-i Mâce (1/617); bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (1/324).

EŞİYLE CİNSEL İLİŞKİYE GİRMEDEN ÖNCE

((بِسْمِ اللهِ. اَللّٰهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا.))

"Allah'ın adıyla. Allahım! Bizi şeytandan, şeytanı da bizi rızıklandıra-cağın çocuktan uzak tut."[1]

[1] Buhâri, (6/141); Müslim, (2/1028).

ÖFKELENİNCE

((اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ))

"Allah'ın rahmetinden kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım." [1]

[1] Buhâri, (7/99); Müslim, (4/2015)

BELÂYA UĞRAYAN BİRİNİ GÖRÜNCE

((اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً))

"Sana verdiği belâdan beni âfiyette kılan ve yarattıklarının çoğuna tercih ederek beni üstün kılan Allah'a hamd olsun." [1]

[1] Tirmizi (5/494); (5/493); bkz. Sahih-i Tirmizi (3/153).

HER OTURUMDA

İbn-i Ömer ra şöyle demiştir: "Rasûlullah sav'in bir oturumda, kalkmadan önce yüz kere şöyle dediği anlatılırdı:

((رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْعَفُوفُ))

'Rabbim! Beni bağışla ve tevbemi kabul et. Şüphesiz ki sen, tevbeleri çokça kabul eden ve çokça bağışlayansın." [1]

((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ))

"Allahım!Sana hamd ederek, seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Senden başka hak ilah olmadığına şehâdet ederim. Senden bağışlanma diler ve sana tevbe ederim." [2]

[1] Tirmizi ve diğerleri; bkz. Sahih-i Tirmizi (3/153), Sahih-i İbn-i Mâce (2/321). Lafızlar Tirmizi. [2] Sünen sahipleri. Bkz. Sahih-i Tirmizi (36153); Âişe-Allah ondan râzı olsun-'un şöyle dediği sabit olmuştur; "Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- bir mecliste oturduğunda,Kur'ân okuduğunda ve namaz kıldığında mutlaka sonunu şu kelimelerle tamamlardı...(Hadis zikredilir)". Nesâi, Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyle (h.308); Ahmed (6/77). Dr. Faruk Hammâde, Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyle'nin tahkikinde sahih olduğunu söyler.

BORCU ÖDERKEN BORÇ VERENE

((بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ))

"Allah, âileni ve malını senin için bereketli kılsın. Verilen borcun karşılığı, ancak (sahibine) teşekkür etmek ve (onu aldığın gibi) ödemektir." [1]

[1] Nesâi, Amelü'l-Yevmi ve'l-Leyle (s.300); İbn-i Mâce (2/809). Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce (2/55) bak.

ŞİRKE DÜŞMEKTEN KORUNCA

((اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوذُ بِكَ اَنْ اُشْرِكَ بِكَ وَاَنَا اَعْلَمُ، وَاسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا اَعْلَمُ))

"Allahım! Bilerek sana şirk koşmaktan sana sığınırım. Bilmediklerim için de senden mağfîret dilerim." [1]

[1] Ahmed (4/403) ve diğerleri. Bkz. Sahihu'l-Câmi (3/233), Sahihu't-Tergîb ve't-Terhib (1/19).

UĞURSUZSUZLUK DÜŞÜNCESİNE KARŞI

((اَللّٰهُمَّ لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ))

"Allahım! Senin takdir ettiğin (insanların uğursuzluk saydığı) şeyden başka takdir olunan bir şey yoktur. Senin verdiği hayırdan başka hayır yoktur. Senden başka hak ilah yoktur." [1]

[1] Ahmed, (2/220); İbn-i es-Sünnî (h.292). Elbâni, sahihtir der; bkz. el-Ehâdisu's-Sahihâ (3/54). Hayra yormak ise Peygamber-sallallahu

aleyhi ve sellem-'in hoşuna giderdi. Bu nedenle birisinden iyi bir söz işittiğinde bu söz onun hoşuna gitmiş ve ona: "Ağızından çıkan iyimserliğin bizi etkiledi" demiştir. Ebu Dâvud, Ahmed; Elbâni, sahih olduğunu söyler, es-Sahiha (2/323).

ARACA BİNERKEN

((بِسْمِ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ، مُقْرِنِينَ ۝ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝ ١٤)) الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.))

206- "Bismillah.Hamd,Allah'adır.Bunu bizim hizmetimize veren Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederiz. Yoksa biz buna güç yetiremezdik. Şüphesiz ki biz, (âhirette) Rabbimize döneceğiz.Hamd,Allah'adır.Hamd, Allah'adır. Hamd, Allah'adır.Allah en büyüktür.Allah en büyüktür.Allah en büyüktür.Allahım! Seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim.Ben nefsimi zulmettim, beni bağışla. Çünkü günahları ancak sen bağışlıyorsın."[1]

[1] Ebu Dâvud, (3/34); Tirmizi (5/501); bkz. Sahih-i Tirmizi (3/157).

YOLCULUĞA ÇIKARKEN

((اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ، مُقْرِنِينَ ۝ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝ ١٤)) اللَّهُمَّ إِنَّا تَسَاءَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَىٰ، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَىٰ، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرِنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيقَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَغْثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ.))

"Allah en büyüktür.Allah en büyüktür.Allah en büyüktür. Bunu bizim hizmetimize veren Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederiz.Yoksa biz buna güç yetiremezdik.Şüphesiz ki biz, Rabbimize döneceğiz. Allahım! Senden, bu yolculuğumuzda iyilik ve takva, râzı olacağın amel dileriz. Allahım! Bu yolculuğumuzu bize kolaylaştır ve onun uzaklığını bize yakın kıl.Allahım! Sen, yolculukta dost ve âilemiz için vekilsin.Allahım! Yolculuğun meşakkatinden, üzücü manzara (görmekten), âilem ve malımda kötü değişiklikler (ile karşılaşmaktan) sana sığınırım."

Yolculuktan dönünce bu duâyla birlikte şunu da söyler:

((أَيُّوْنَ تَأْتِيُونُ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ.))

"Biz, (yolculuktan, vatanımıza selâmet içerisinde) dönenler, tevbe edenler, ibâdet edenler, Rabbimize hamd edenleriz."[1]

[1] Müslim, (2 / 998).

BİR YERLEŞİM MAHALLİNE GİRERKEN

((اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا دَرَيْنَ. أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا.))

"Yedi kat gök ve onun gölgelediklerinin Rabbi, yedi kat yer ve onun barındırdıklarının Rabbi, şeytanlar ve onların saptırdıklarının Rabbi,rüzgârlar ve onların sürükleyip götürdüklerinin Rabbi olan Allahım! Bu köyün, bu köy halkının ve bu köyde bulunanların hayırlısını senden dilerim. Bu köyün şerrinden, bu köy halkının şerrinden ve bu köyde bulunanların şerrinden sana sığınırım."[1]

[1]Hakim,sahih olduğunu söylemiş İmam Zehebi de muvafakat etmiştir, (2/100); İbn-i es-Sünnî (h.524); Hafız, hasen olduğunu söyler, el-Ezkâr', thk, (5/154). Abdulaziz b. Baz; "Nesâî, hasen bir isnadla rivâyet etmiştir" der. bkz. Tuhfetu'l-Ahyar (s.37).

ÇARŞI VE PAZARA GİRERKEN

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur.O, birdir ve O'nun ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, yaşatır ve öldürür. O, diridir, ölmez. Her türlü iyilik, O'nun elindedir. O, her şeye gücü yetendir." [1]

[1] Tirmizi, (5/291); Hâkim, (1/538); Elbâni, Sahih-i İbn-i Mâce (2/21); Sahih-i Tirmizi (3/152).

BİNEK TÖKEZLEYİNCE SARSILINCA

((بِسْمِ اللَّهِ))

"Bismillah (Allah'ın adıyla)." [1]

[1] Ebu Dâvud, (4/296); Elbâni, sahihtir der. Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (3/941).

YOLCUNUN GERİDE KALANLARA DUASI

((اَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيْعُ وَدَائِعُهُ))

"Sizi, kendisine bırakılan emânetler kaybolmayan Allah'a emânet ederim." [1]

GERİDE KALANLARIN YOLCU İÇİN DUASI

((اَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِيْنَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ.))

"Dinini, emânetini ve işlerinin âkibetini Allah'a emânet ederim." [2]

((رَوَدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسِّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ.))

"Allah seni takva ile rızıklandırırsın,günahını bağışlasın ve nerede olursan ol, senin için hayırlı olanını kolaylaştırırın." [3]

[1] Ahmed, (2/403); İbn-i Mâce (26943).Bkz.Sahih-i İbn-i Mâce (2/133). [2] Ahmed, (2/7); Tirmizi, (5/499). Bkz. Sahih-i Tirmizi (2/155).

[3] Tirmizi. Bkz. Sahih-i Tirmizi (3/155) bak.

YOLCULUKTA TEKBİR TESBİH

Câbir ra şöyle dedi: "Biz, (Rasûlullah sav ile birlikte) yükseğe çıkınca ‘Allahu Ekber’, aşağı inince de ‘Subhanallah’ derdik." [1]

[1] Buhârî, bkz. Fethu'l-Bâri (6/135).

YOLCULUKTA SEHER VAKTİNE GİRİNCE

((سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ، وَحُسْنِ بَلَايَةِ عَلَيْنَا. رَبَّنَا صَاحِبِنَا، وَأَفْضَلُ عَلَيْنَا عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ.))

"Üzerimize olan lütfundan dolayı Allah'a yaptığımız hamdi işiten işitti. Rabbimiz! Bize yoldaş ol ve bize ihsanda bulun! Cehennemden Allah'a sığınırım." [1]

[1] Müslim, (4/2086). [سَمِعَ سَامِعٌ] şeklinde okunduğunda; "Üzerimize olan güzel nimet ve muâmeleleri için Allah'a yaptığımız hamde bir şahit şahitlik yaptı" anlamına gelir. [سَمِعَ سَامِعٌ] şeklinde okunduğunda ise; "Bu sözü işiten, onu bir başkasına ilettiler ve aynısını söyledi" anlamındadır.Bu, seher vaktinde zikir ve duâ yapmanın öneminin beyanı içindir."Rabbimiz! Bize yoldaş ol ve bize ihsanda bulun" sözü ise; hoşla gitmeyen şeyleri bizden uzaklaştır, bizi koru, üzerimize nimet, lütuf ve fazlını ihsan et" anlamındadır. Bkz. Nevevi Şerhi (17/39).

YOLCULUK VS DE KONAKLAYINCA

((اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ.))

"Yarattıklarının şerrinden, Allah'ın noksansız sözlerine sığınırım." [1]

[1] Müslim, (4/2080).

YOLCULUKTAN DÖNÜNCE

Her tepenin üzerinde üç defa ‘Allahu Ekber’ der, sonra şöyle duâ eder:

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ.))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur. O birdir ve O'nun ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Biz, (yolculuktan, vatanımıza selâmet içinde) dönenler, tevbe edenler, ibâdet edenler, Rabbimize hamd edenleriz. Allah vaadinde durdu, kuluna yardım etti ve (düşman) grupları yalnızca O hezimete uğrattı." [1]

[1] Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hac veya bir gazve için gittiği sefer dönüşünde bu duâyı yaptı. Buhâri, (7/13); Müslim, (2/980).

YOLDA VS DE HOŞA GİDEN GİTMİYEN DURUMLARDA

Rasûlullah sav hoşuna giden bir işle karşılaştığında şöyle derdi:

((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ.))

"Salih amellerin, O'nun nimetiyle tamamlandığı Allah'a hamdolsun."

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hoşuna gitmeyen bir işle karşılaştığında ise şöyle derdi:

((الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ.))

"Her hâlükârda Allah'a hamdolsun." [1]

[1] İbn-i es-Sünnî, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle ; Hâkim, tashih eder. el-Elbâni de sahih olduğunu söylemiştir; Bkz. Sahihu'l Câmi (4/201).

HOROZ ÖTTÜĞÜNDE EŞEK ANIRDIĞINDA GECE KÖPEK HAVLADIĞINDA

Hız Peygamber sav buyurdu ki:

((إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا. وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهْيَ الْحِمَارِ، فَتَعَوَّدُوا بِاللَّيْلِ، فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا.))

"Horozun öttüğünü işittiğinizde, Allah'ın fazlından isteyin. Çünkü o bir melek görmüştür. Eşegin anırmasını işittiğinizde ise şeytanın şerrinden Allah'a sığının. Çünkü o bir şeytan görmüştür." [1]

Hız Peygamber sav buyurdu ki:

((إِذَا سَمِعْتُمْ بُبَاخَ الْكَلَابِ، وَنَهْيَ الْخُمْرِ بِاللَّيْلِ، فَتَعَوَّدُوا بِاللَّيْلِ، فَإِنَّهُمْ يَرَوْنَ مَا لَا تَرَوْنَ.))

"Geceleyin köpeklerin havlamasını ve eşeklerin anırmasını işittiğinizde, onlardan Allah'a sığının. [2] Çünkü onlar sizin görmediklerinizi (Allah tarafından gökten inen âfet ve felâketleri) görürler." [3]

[1] Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri (6/350); Müslim, (4/2092). [2] Euzü billâhi mine's-şeytâni'r-racîm. [3] Ebu Dâvud, (4/327); Ahmed, (3/306); el-Elbâni, "sahihîtir" der; Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud (3/961).

BİR KİMSEYİ KÖTÜLEDİĞİNDE

Hız Peygamber sav buyurdu ki:

((اَللّٰهُمَّ قَاتِمَا مُؤْمِنٍ سَبَبُهُ، فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.))

"Allahım! Hangi mü'mine kötü söz söylemişsem (hakaret etmişsem), bunu kıyâmet günü onun için sana yakınlık vesilesi kıl." [1]

MÜSLÜMAN, MÜSLÜMANI ÖVDÜĞÜNDE

Hız Peygamber sav buyurdu ki:

((إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا صَاحِبَهُ لَا مَخَالَةَ، فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فُلَانًا وَاللَّهِ حَسِبُهُ، وَلَا أُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا، أَحْسِبُهُ إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ كَذًا وَكَذَا.))

"Sizden birinizin, arkadaşını mutlaka övmesi gerekiyorsa şöyle desin: Falanı (görünüşe göre) iyi sanıyorum. Onu hesaba çekecek olan Allah'tır. Ben, Allah'a karşı kimseyi temize çıkaramam. (Sonra) o kimseyi gerçekten öyle biliyorsa: Onu şöyle şöyle biliyorum, desin." [2]

TEZKİYE EDİLDİĞİNDE REFERANS YAPILDIĞINDA

((اَللّٰهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِيْ بِمَا يَقُوْلُوْنَ، وَاعْفِرْ لِيْ مَا لَا يَعْلَمُوْنَ، [وَاجْعَلْنِيْ خَيْرًا مِّمَّا يَظُنُّوْنَ])

"Allahım! Onların söyledikleri sebebiyle beni sorumlu tutma. Hakkımda bilmedikleri şeyleri benim için bağışla [ve beni onların zannettiklerinden daha hayırlı kıl]."[3]

[1] Buhâri, bkz.Fethu'l-Bâri (11/171); Müslim, (4/2007), "Bunu onun için günahlarına keffâret ve rahmet kıl" lafzıyla. [2] Müslim, (4/2296). [3] Buhâri, Edebu'l-Müfred (h.761); Elbâni, senedinin sahih olduğunu söyler.Bkz. Sahih-i Edebi'l-Müfred (h.585). [] Parantez içindeki kısım, Beyhaki'nin bir başka rivâyetinin ziyâdesidir, bkz. Şuabu'l-İman (4/228).

TEVBE İSTİĞFAR TESBÎH, TAHMÎD,TEHLÎL VE TEKBÎR

Hz Peygamber sav buyurdu ki: "Kim;

((اَسْتَغْفِرُ اللهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ.))

‘Hayy ve Kayyûm olan, O’ndan başka hak ilah olmayan Yüce Allah’tan bağışlanma diler ve O’na tevbe ederim’ derse, savaşta düşmana karşı cepheden olsa bile, Allah onu bağışlar."[1]

Hz Peygamber sav buyurdu ki: "Kim bir günde yüz kere;

((سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ.))

‘Allah’a hamd ederek O’nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim’ derse, deniz köpüğü kadar bile olsa günahları silinir."[2]

Hz Peygamber sav buyurdu ki: "Kim;

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.))

"Allah’tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve O’nun ortağı yoktur. Mülk O’nundur, hamd da O’nadır. O, her şeye gücü yetendir" derse, İsmâil -aleyhisselâm-'ın soyundan dört kişiyi hürriyetine kavuşturmuş gibi sevap kazanır."[3]

Hz Peygamber sav buyurdu ki:

((كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ.))

"Söylemesi dile kolay gelen, kıyâmet günü mîzânda ağır basan ve Rahmân’a sevimli olan iki söz vardır ki bu iki söz şudur: Subhânallahi ve bihamdihi, Subhânallahil-Azîm/Allah’a hamd ederek O’nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim.Yüce Allah’ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim".[4]

Hz Peygamber sav buyurdu ki:

((سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ.))

"Allah’ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Hamd Allah’adır. Allah’tan başka hak hiçbir ilah yoktur ve Allah en büyüktür’ demem,güneşin üzerine doğduğu her şeyden bana daha sevimlidir."[5]

Hz Peygamber sav buyurdu ki:

((أَيْعِزُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ؛ فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؛ قَالَ: يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ، أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ.))

"Sizden birinizin her gün bin sevap kazanmaya gücü yetmez mi?Yanında oturanlardan birisi: -Bizden birisi nasıl bin sevap kazanır? diye sordu. Buyurdu ki: -Yüz defa Subhânallah derse, kendisine bin sevap yazılır veya onun bin günahı silinir."[6]

Hz Peygamber sav buyurdu ki: "Her kim;

((سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ.))

‘Yüce Allah’a hamd ederek O’nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim’ derse, ona cennette bir hurma ağacı dikilir."[7]

Hz Peygamber sav buyurdu ki: "Ey Abdullah b. Kays! Sana cennet hazinelerinden birisini göstereyim mi? -Evet yâ Rasûlallah! dedim. Buyurdu ki:

((لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))

-Güç ve kuvvet ancak Allah'tandır."[8]

Hz Peygamber sav buyurdu ki: "Sözlerden Allah'a en sevimli olanı dördtür:

((سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ))

'Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim.Hamd Allah'a dır. Allah'tan başka hak ilah yoktur ve Allah en büyüktür.' Bunlardan hangisiyle başlarsan başla zararı yoktur."[9]

Rasûlullah sav'e bir bedevi geldi ve: "Bana söyleyeceğim bir söz öğret" dedi. Rasûlullah sav şöyle de, diye buyurdu:

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ))

"Allah'tan başka hak ilah yoktur.O, birdir ve O'nun ortağı yoktur.Allah en büyüktür.Allah'a çokça hamd olsun.Âlemlerin Rabbi olan Allah'ı tüm noksanlık-lardan tenzih ederim.Güç ve kuvvet ancak Azîz ve Hakîm olan Allah'tandır." Bunun üzerine bedevi: "Bunlar Rabbim için, peki benim için ne var?" diye sordu. asûlullah sav- buyurdu ki:

((اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ، وَارْحَمْنِيْ، وَاهْدِنِيْ وَارْزُقْنِيْ))

"Allahım! Beni bağışla ve bana merhamet eyle. Beni hidâyete erdir ve beni rızıklandır" de."[10] Bir kimse müslüman olduğunda Nebi sav ona namazı öğretir, sonra şu kelimelerle duâ etmesini emrederdi:

((اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ، وَارْحَمْنِيْ، وَاهْدِنِيْ، وَعَافِنِيْ، وَارْزُقْنِيْ))

"Allahım! Beni bağışla ve bana merhamet eyle.Beni hidâyete erdir. Bana âfiyet ver ve beni rızıklandır."[11]

Rasûlullah sav buyurdu ki:

((أَفْضَلُ الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ))

"Zikrin en fazîletlisi, Lâ ilâhe illallah (Allah'tan başka hak ilah yoktur)', duânın en fazîletlisi ise, Elhamdulillah (Hamd, Allah'a mahsustur) (sözüdür)."[12] Rasûlullah sav buyurdu ki: "Kalıcı salih ameller (şu sözlerdir):

((سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))

'Subhânallah (Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim). Elhamdulillah (Hamd Allah'a mahsustur). Lâ ilâhe illallah (Allah'tan başka hak ilah yoktur). Allahu Ekber (Allah en büyüktür). Ve Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah (güç ve kuvvet ancak Allah'tandır)."[13]

[1] Ebu Dâvud, (2/85); Tirmizi, (5/69); Hâkim, sahih demiş, Zehebi de muvafakat etmiştir (1/511).Elbâni de sahih der;Bkz.Sahih-i Tirmizi (3/182); Câmiu'l-Usûl, thk. el-Arnâvût (4/389-390). [2] Buhârî, (7/168); Müslim, (4/2071). Sabah ve akşamları bu zikri yapmanın fazileti hk. bkz. s.84. [3] Buhârî,(7/67); Müslim, lafzıyla (4/2071). Bunu yüz defa demenin fazileti hk. bkz. s.85. [4] Buhârî, (7/167); Müslim, (4/2072). [5] Müslim, (4/2072). [6] Müslim, (4/2073). [7] Tirmizi,(5/511); Hâkim, (1/501); sahih demiş, Zehebi de buna muvafakat etmiştir. Bkz. Sahihu'l-Câmi (5/531), Sahih-i Tirmizi (3/160). [8] Buhârî, bkz. Fethu'l-Bâri (11/213); Müslim, (4/2076). [9] Müslim, (3/1685). [10] Müslim, (4/2072); Ebu Dâvud, [Bedevi dönüp giderken, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem, "Elleri gerçekten hayırla doldu" buyurdu.] ziyâdesiyle, (1/220). [11] Müslim, (4/2073); bir başka rivayeti, "Bunlar sana dünya ve ahireti birleştirir" şeklindedir. [12] Tirmizi, (5/462); İbn Mâce, (2/1249); Hâkim, (1/503) tashih etmiş, Zehebi de buna muvafakat etmiştir. Bkz. Sahihu'l Câmi (1/362). [13] Ahmed, Ahmed Şâkir tertibi ile (h.513); isnadı sahihtir. Bkz. Mecmau'z-Zevâid (1/297).İbn-i Hacer, Ebu Said'in rivâyetini Nesâî'ye isnad ederek hakkında İbn-i Hibbân ve Hâkim'in tashihlerini zikreder, Bulûğu'l-Merâm.